

ภาคผนวก

การตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และการดำเนินการเพื่อบรรลุตัวชี้วัด ตามเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๙ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และตามประกาศของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งจะต้องจัดให้มีสถานที่และจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดู ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ กำหนดให้สำนักงาน ก.พ.ร. นำเรื่องความโปร่งใสเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ดังนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ร่วมกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดเกณฑ์การประเมินระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามขั้นตอนต่างๆ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของหน่วยงานรัฐทุกแห่ง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยในปี ๒๕๕๑ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ดำเนินการให้คำแนะนำการปฏิบัติตามตัวชี้วัดส่วนราชการและจังหวัดที่มีการปฏิบัติที่ครบถ้วนสมบูรณ์และสามารถรักษามาตรฐานเช่นเดิม รวมทั้งให้คำแนะนำส่วนราชการและจังหวัดที่มีการปฏิบัติยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ให้มีการปฏิบัติได้ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในปี ๒๕๕๑ ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในฐานะผู้รับผิดชอบหลักในตัวชี้วัดดังกล่าว จึงจัดทำโครงการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ ในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ขึ้น เพื่อสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้คำแนะนำการปฏิบัติ รับฟังปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารมีความสมบูรณ์ ครบถ้วน และบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดได้เป็นผลสำเร็จ ดังนี้

๑. การดำเนินการ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ดำเนินการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

๑.๑ การตรวจแนะนำตามแผนงาน/โครงการของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประจำปี ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดทำโครงการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ตามแผนงาน/โครงการของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยกำหนดการตรวจแนะนำการปฏิบัติในราชการส่วนภูมิภาค คือ สำนักงานจังหวัดและส่วนราชการประจำจังหวัดใน ๒๐ จังหวัด จังหวัดละ ๔ หน่วยงาน รวม ๘๐ หน่วยงาน และราชการส่วนท้องถิ่นใน ๒๐ จังหวัด จังหวัดละ ๖ หน่วยงาน รวม ๑๒๐ หน่วยงาน

๑.๒ การตรวจแนะนำโดยใช้กลไกผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้รับความร่วมมือจากผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการตรวจแนะนำศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐโดยใช้กลไกผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ในการตรวจติดตามการปฏิบัติของหน่วยงานรัฐในส่วนภูมิภาค คือ สำนักงานจังหวัดหรือส่วนราชการที่จังหวัดมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใน ๑๒ จังหวัด เพื่อให้การปฏิบัติตามตัวชี้วัดที่มีประสิทธิผลมากขึ้น

๑.๓ การตรวจแนะนำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ดำเนินการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐที่เป็นเป้าหมาย เพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในจังหวัด จำนวน ๘ จังหวัด และในส่วนกลาง จำนวน ๓๒ หน่วยงาน

สำหรับการตรวจแนะนำเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ดำเนินการตรวจแนะนำสำหรับส่วนราชการ/จังหวัด ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน ๒๕ หน่วยงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินการที่รักษาระดับมาตรฐานของการปฏิบัติให้อยู่ในระดับที่ครบถ้วนสมบูรณ์เช่นเดิม และส่วนราชการ/จังหวัดที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน ๕๓ หน่วยงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับที่ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งสิ้น ๗๘ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๑ ของหน่วยงานรัฐที่สำนักงาน ก.พ.ร. ดำเนินการประเมินผลตามตัวชี้วัดดังกล่าว

ดังนั้น ในการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในปี ๒๕๕๑ จึงมีหน่วยงานที่เป็นเป้าหมายตามโครงการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร และเป้าหมายตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับการตรวจแนะนำ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๕๑ รวมทั้งสิ้น ๒๕๒ หน่วยงาน

๒. การประเมินผล

จากการตรวจแนะนำดังกล่าว สามารถสรุปการประเมินผลการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการของหน่วยงานต่างๆ ในภาพรวมได้ดังนี้

๒.๑ การจัดสถานที่แสดงข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ด้วยตนเอง พบว่ามีการจัดสถานที่จัดแสดงข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

๒.๒ การจัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มความสะดวกในการตรวจค้นของประชาชน พบว่ามีการจัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารของราชการมากยิ่งขึ้น แต่ยังมีบางหน่วยงานที่ประเด็นความเชื่อมโยงของดัชนีข้อมูลข่าวสารกับเอกสารยังต้องปรับปรุงให้สะดวกและหาง่ายมากยิ่งขึ้น

๒.๓ ความครบถ้วนของข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ พบว่ามีการนำเอกสารตามมาตรา ๙ มาจัดแสดงมากขึ้น แต่ยังมีประเด็นความครบถ้วนของข้อมูลข่าวสารบางชนิด เช่น มาตรา ๙ (๑) มาตรา ๙ (๗) ที่ยังต้องปรับปรุงให้มีความครบถ้วนและเป็นปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

๒.๔ การมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พบว่าส่วนใหญ่มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ

๒.๕ การเผยแพร่ประกาศประกวดราคา ประกาศสอบราคา และสรุปผลการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (สร. ๑) ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีการนำประกาศประกวดราคา ประกาศสอบราคา และสรุปผลการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์แล้ว แต่ยังมีบางหน่วยงานที่จะต้องนำสรุปผลการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างตามแบบ สร. ๑ เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน

จากการตรวจแนะนำและประเมินผลศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ ทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น พบว่าหน่วยงานต่างๆ ได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังมีบางหน่วยงานที่ไม่ถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้คำแนะนำและให้ข้อสังเกตที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้แก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร และผู้บริหารของหน่วยงานที่พบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน รวมทั้งได้แจ้งผลการประเมินให้กับศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐที่ไปตรวจแนะนำทั้ง ๒๓๕ ศูนย์ เพื่อให้ปรับปรุงแก้ไขต่อไปแล้ว

๓. เป้าหมายการดำเนินงานในปี ๒๕๕๒

ในปี ๒๕๕๒ การดำเนินการประเมินผลตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยังคงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงได้กำหนดที่จะให้คำแนะนำการปฏิบัติงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง จำนวน ๔๐ หน่วยงาน ในส่วนภูมิภาค (จังหวัด) จำนวน ๓๐ หน่วยงาน รวมทั้งสิ้น ๗๐ หน่วยงาน

การตรวจแนะนำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัด

รายชื่อจังหวัดที่ได้รับการตรวจแนะนำเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร” ปี ๒๕๕๑

ที่	รายชื่อส่วนราชการ/จังหวัด	ที่	รายชื่อส่วนราชการ/จังหวัด
๑.	กาญจนบุรี	๒๘.	กาฬสินธุ์
๒.	นครนายก	๒๙.	นครศรีธรรมราช
๓.	ปราจีนบุรี	๓๐.	สุราษฎร์ธานี
๔.	สมุทรปราการ	๓๑.	เชียงใหม่
๕.	สระแก้ว	๓๒.	ลำพูน
๖.	จันทบุรี	๓๓.	ลำปาง
๗.	ตราด	๓๔.	พะเยา
๘.	เลย	๓๕.	ชุมพร
๙.	ชัยภูมิ	๓๖.	ชัยนาท
๑๐.	บุรีรัมย์	๓๗.	อุดรธานี
๑๑.	อุบลราชธานี	๓๘.	นครสวรรค์
๑๒.	ระนอง	๓๙.	อุทัย
๑๓.	กำแพงเพชร	๔๐.	นครราชสีมา
๑๔.	อุดรดิตถ์	๔๑.	ฉะเชิงเทรา
๑๕.	เพชรบูรณ์	๔๒.	พังงา
๑๖.	ปทุมธานี	๔๓.	ประจวบคีรีขันธ์
๑๗.	มุกดาหาร	๔๔.	อ่างทอง
๑๘.	ยโสธร	๔๕.	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๙.	อำนาจเจริญ	๔๖.	กองทัพบก
๒๐.	ร้อยเอ็ด	๔๗.	กระทรวงการต่างประเทศ
๒๑.	ศรีสะเกษ	๔๘.	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๒๒.	นราธิวาส	๔๙.	กรมการข้าว
๒๓.	ยะลา	๕๐.	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๒๔.	ปัตตานี	๕๑.	สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
๒๕.	เชียงราย	๕๒.	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๒๖.	แพร่	๕๓.	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๒๗.	ขอนแก่น		

รายชื่อส่วนราชการ/จังหวัดที่ได้รับการตรวจแนะนำเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร” ในการรักษาระดับมาตรฐานการปฏิบัติที่ครบถ้วนสมบูรณ์ปี ๒๕๕๑

ที่	รายชื่อส่วนราชการ/จังหวัด	ที่	รายชื่อส่วนราชการ/จังหวัด
๑.	ตาก	๑๔.	กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
๒.	สำนักงาน ก.พ.	๑๕.	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
๓.	กรมการค้าต่างประเทศ	๑๖.	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๔.	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	๑๗.	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
๕.	กรมการค้าภายใน	๑๘.	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
๖.	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	๑๙.	กรมทรัพยากรธรณี
๗.	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	๒๐.	กรมการจัดหางาน
๘.	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	๒๑.	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
๙.	กรมธนารักษ์	๒๒.	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๐.	สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	๒๓.	กรมประชาสัมพันธ์
๑๑.	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๒๔.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๑๒.	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๒๕.	กรมอนามัย
๑๓.	กรมทางหลวงชนบท		

สรุปผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการปี ๒๕๕๐ (จังหวัด)

ชื่อ กลุ่มจังหวัด	ชื่อจังหวัด	คะแนน จากการประเมิน
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน	จังหวัดเชียงราย	๔,๓๐๐๐
	จังหวัดเชียงใหม่	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดน่าน	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดพะเยา	๓,๑๕๐๐
	จังหวัดแพร่	๔,๙๐๐๐
	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๓,๑๐๐๐
	จังหวัดลำปาง	๔,๑๐๐๐
	จังหวัดลำพูน	๔,๐๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง	จังหวัดตาก	๕,๐๐๐๐
	จังหวัดพิษณุโลก	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดเพชรบูรณ์	๔,๑๕๐๐
	จังหวัดสุโขทัย	๓,๘๕๐๐
	จังหวัดอุตรดิตถ์	๔,๓๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง	จังหวัดกำแพงเพชร	๓,๘๐๐๐
	จังหวัดนครสวรรค์	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดพิจิตร	๔,๒๐๐๐
	จังหวัดอุทัยธานี	๔,๐๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	จังหวัดนนทบุรี	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดปทุมธานี	๑,๙๕๐๐
	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๔,๐๕๐๐
	จังหวัดอ่างทอง	๓,๖๕๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	จังหวัดชัยนาท	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดลพบุรี	๓,๙๐๐๐
	จังหวัดสระบุรี	๔,๒๐๐๐
	จังหวัดสิงห์บุรี	๓,๙๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	จังหวัดกาญจนบุรี	๒,๙๐๐๐
	จังหวัดนครปฐม**	๔,๕๐๐๐
	จังหวัดราชบุรี	๔,๔๐๐๐
	จังหวัดสุพรรณบุรี	๓,๙๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔,๒๕๐๐
	จังหวัดเพชรบุรี**	๔,๕๐๐๐
	จังหวัดสมุทรสงคราม	๓,๒๕๐๐
	จังหวัดสมุทรสาคร	๓,๕๕๐๐

ชื่อ กลุ่มจังหวัด	ชื่อจังหวัด	คะแนน จากการประเมิน
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	จังหวัดหนองคาย	๓.๙๕๐๐
	จังหวัดหนองบัวลำภู	๓.๓๐๐๐
	จังหวัดเลย	๒.๑๕๐๐
	จังหวัดอุดรธานี	๓.๐๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	จังหวัดกาฬสินธุ์	๔.๖๐๐๐
	จังหวัดนครพนม	๓.๙๕๐๐
	จังหวัดมุกดาหาร	๔.๖๐๐๐
	จังหวัดสกลนคร	๓.๕๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	จังหวัดขอนแก่น	๔.๐๕๐๐
	จังหวัดมหาสารคาม	๔.๙๐๐๐
	จังหวัดร้อยเอ็ด	๔.๙๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	จังหวัดชัยภูมิ	๒.๙๐๐๐
	จังหวัดนครราชสีมา	๓.๐๕๐๐
	จังหวัดบุรีรัมย์	๑.๐๕๐๐
	จังหวัดสุรินทร์	๓.๘๕๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	จังหวัดยโสธร	๒.๙๐๐๐
	จังหวัดศรีสะเกษ	๒.๕๕๐๐
	จังหวัดอำนาจเจริญ	๑.๕๐๐๐
	จังหวัดอุบลราชธานี	๒.๙๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน	จังหวัดชุมพร	๓.๙๐๐๐
	จังหวัดระนอง	๒.๒๕๐๐
	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒.๘๕๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน	จังหวัดตรัง	๔.๐๐๐๐
	จังหวัดนครศรีธรรมราช	๓.๙๐๐๐
	จังหวัดพัทลุง	๔.๓๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน	จังหวัดกระบี่	๓.๖๕๐๐
	จังหวัดพังงา	๔.๐๐๐๐
	จังหวัดภูเก็ต	๓.๐๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	จังหวัดนราธิวาส	๓.๙๐๐๐
	จังหวัดปัตตานี	๔.๑๐๐๐
	จังหวัดยะลา	๔.๑๐๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	จังหวัดสงขลา	๓.๖๐๐๐
	จังหวัดสตูล	๓.๘๕๐๐
	จำนวนจังหวัดที่ดำเนินการสมบูรณ์	๑
	จำนวนจังหวัดที่ดำเนินการไม่สมบูรณ์	๙๔
	จำนวนจังหวัด	๙๕

* การตรวจประเมินในระดับจังหวัด ได้ใช้สำนักงานจังหวัดเป็นตัวแทนของการประเมินเบื้องต้น

** จังหวัดที่มีความไม่สมบูรณ์ของการดำเนินการจากการสำรวจในส่วนราชการอื่นๆ ที่ไม่ใช่สำนักงานจังหวัด

สรุปผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการปี ๒๕๕๐
(ส่วนราชการ)

ลำดับที่	ชื่อส่วนราชการ	คะแนนจากการประเมิน
๑	กรมประชาสัมพันธ์	๕.๐๐๐๐
๒	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	๔.๘๐๐๐
๓	สำนักงานประมาณ	๔.๒๐๐๐
๔	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑.๐๐๐๐
๕	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	๕.๐๐๐๐
๖	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	๓.๖๕๐๐
๗	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔.๔๐๐๐
๘	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	๔.๘๐๐๐
๙	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	๕.๐๐๐๐
๑๐	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	๕.๐๐๐๐
๑๑	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	๕.๐๐๐๐
๑๒	สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	๔.๘๐๐๐
๑๓	กรมราชองครักษ์	๔.๓๐๐๐
๑๔	กองทัพบก	๓.๑๕๐๐
๑๕	กองทัพอากาศ	๔.๙๐๐๐
๑๖	กองทัพบก	๓.๖๐๐๐
๑๗	กองบัญชาการทหารสูงสุด	๓.๔๐๐๐
๑๘	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	๓.๙๐๐๐
๑๙	กรมศุลกากร	๔.๙๐๐๐
๒๐	กรมสรรพสามิต	๔.๕๐๐๐
๒๑	กรมสรรพากร	๔.๙๐๐๐
๒๒	กรมบัญชีกลาง	๔.๕๐๐๐
๒๓	สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	๔.๐๐๐๐
๒๔	กรมธนารักษ์	๕.๐๐๐๐
๒๕	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	๓.๔๕๐๐
๒๖	สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	๕.๐๐๐๐
๒๗	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	๔.๗๐๐๐
๒๘	กระทรวงการต่างประเทศ	๒.๘๕๐๐
๒๙	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑.๖๐๐๐๐
๓๐	สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ	๔.๕๕๐๐
๓๑	สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว	๓.๗๕๐๐
๓๒	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	๔.๙๐๐๐
๓๓	สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	๓.๐๐๐๐
๓๔	สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๔.๑๐๐๐

ลำดับที่	ชื่อส่วนราชการ	คะแนนจากการประเมิน
๓๕	สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการฯ	๔.๕๐๐๐
๓๖	กรมประมง	๔.๗๐๐๐
๓๗	กรมปศุสัตว์	๔.๔๐๐๐
๓๘	กรมวิชาการเกษตร	๔.๔๐๐๐
๓๙	กรมชลประทาน	๔.๗๐๐๐
๔๐	กรมพัฒนาที่ดิน	๔.๖๐๐๐
๔๑	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๔.๖๐๐๐
๔๒	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๕.๐๐๐๐
๔๓	กรมส่งเสริมการเกษตร	๔.๗๐๐๐
๔๔	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๔.๒๐๐๐
๔๕	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๔.๔๐๐๐
๔๖	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	๔.๘๐๐๐
๔๗	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๕.๐๐๐๐
๔๘	กรมข้าว	๑.๐๐๐๐
๔๙	กรมทางหลวง	๔.๗๐๐๐
๕๐	กรมทางหลวงชนบท	๕.๐๐๐๐
๕๑	กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	๕.๐๐๐๐
๕๒	กรมการขนส่งทางบก	๔.๗๐๐๐
๕๓	กรมการขนส่งทางอากาศ	๓.๔๐๐๐
๕๔	สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	๓.๖๕๐๐
๕๕	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	๕.๐๐๐๐
๕๖	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	๔.๘๐๐๐
๕๗	กรมทรัพยากรธรณี	๕.๐๐๐๐
๕๘	กรมป่าไม้	๔.๓๐๐๐
๕๙	กรมอุทยานแห่งชาติ	๔.๘๐๐๐
๖๐	กรมทรัพยากรน้ำ	๔.๘๐๐๐
๖๑	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	๔.๕๐๐๐
๖๒	กรมควบคุมมลพิษ	๔.๘๐๐๐
๖๓	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๔.๘๐๐๐
๖๔	สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๘๐๐๐
๖๕	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๓๐๐๐
๖๖	กรมอุทยานแห่งชาติ	๔.๙๐๐๐
๖๗	สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๔.๔๕๐๐
๖๘	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	๕.๐๐๐๐
๖๙	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	๕.๐๐๐๐
๗๐	กรมธุรกิจพลังงาน	๓.๕๐๐๐
๗๑	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน	๔.๓๐๐๐

ลำดับที่	ชื่อส่วนราชการ	คะแนนจากการประเมิน
๗๒	สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	๕.๐๐๐๐
๗๓	สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	๔.๙๐๐๐
๗๔	กรมการค้าต่างประเทศ	๕.๐๐๐๐
๗๕	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	๕.๐๐๐๐
๗๖	กรมส่งเสริมการส่งออก	๔.๗๐๐๐
๗๗	กรมการค้าภายใน	๕.๐๐๐๐
๗๘	กรมการประกันภัย	๔.๕๐๐๐
๗๙	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	๔.๗๕๐๐
๘๐	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	๔.๘๐๐๐
๘๑	สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	๔.๘๐๐๐
๘๒	กรมการปกครอง	๔.๗๐๐๐
๘๓	กรมที่ดิน	๔.๘๐๐๐
๘๔	กรมการพัฒนาชุมชน	๔.๘๐๐๐
๘๕	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๔.๘๐๐๐
๘๖	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๔.๗๐๐๐
๘๗	กรมโยธาธิการและผังเมือง	๔.๗๐๐๐
๘๘	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	๔.๗๐๐๐
๘๙	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	๓.๐๕๐๐
๙๐	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	๓.๕๕๐๐
๙๑	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	๓.๓๐๐๐
๙๒	กรมบังคับคดี	๓.๑๐๐๐
๙๓	กรมคุมประพฤติ	๔.๖๐๐๐
๙๔	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	๔.๕๕๐๐
๙๕	กรมราชทัณฑ์	๓.๙๐๐๐
๙๖	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	๔.๐๐๐๐
๙๗	สำนักงานกิจการยุติธรรม	๓.๕๕๐๐
๙๘	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	๔.๐๐๐๐
๙๙	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	๔.๗๐๐๐
๑๐๐	สำนักงานอัยการสูงสุด	๓.๐๕๐๐
๑๐๑	กรมการจัดหางาน	๕.๐๐๐๐
๑๐๒	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	๒.๐๐๐๐
๑๐๓	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	๕.๐๐๐๐
๑๐๔	สำนักงานประกันสังคม	๔.๒๐๐๐
๑๐๕	สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	๔.๘๐๐๐
๑๐๖	กรมการศาสนา	๔.๓๐๐๐
๑๐๗	กรมศิลปากร	๓.๓๕๐๐
๑๐๘	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	๔.๓๕๐๐

ลำดับที่	ชื่อส่วนราชการ	คะแนนจากการประเมิน
๑๐๙	สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	๔,๕๕๐๐
๑๑๐	สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	๒,๗๕๐๐
๑๑๑	กรมวิทยาศาสตร์บริการ	๔,๘๐๐๐
๑๑๒	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	๔,๒๐๐๐
๑๑๓	สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔,๖๐๐๐
๑๑๔	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน	๔,๘๐๐๐
๑๑๕	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔,๘๐๐๐
๑๑๖	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๕,๐๐๐๐
๑๑๗	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๔,๘๐๐๐
๑๑๘	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	๔,๓๐๐๐
๑๑๙	กรมการแพทย์	๔,๕๐๐๐
๑๒๐	กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก	๓,๐๐๐๐
๑๒๑	กรมสุขภาพจิต	๔,๑๐๐๐
๑๒๒	กรมควบคุมโรค	๔,๖๐๐๐
๑๒๓	กรมอนามัย	๕,๐๐๐๐
๑๒๔	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๔,๖๐๐๐
๑๒๕	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	๔,๓๕๐๐
๑๒๖	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	๔,๗๐๐๐
๑๒๗	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๓,๐๕๐๐
๑๒๘	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	๔,๑๐๐๐
๑๒๙	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	๓,๙๕๐๐
๑๓๐	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	๓,๑๐๐๐
๑๓๑	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	๔,๔๐๐๐
๑๓๒	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	๔,๒๐๐๐
๑๓๓	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	๔,๐๕๐๐
๑๓๔	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	๔,๗๐๐๐
๑๓๕	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	๔,๔๐๐๐
๑๓๖	ราชบัณฑิตยสถาน	๔,๖๕๐๐
๑๓๗	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๓,๓๐๐๐
๑๓๘	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	๒,๖๐๐๐
๑๓๙	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๓,๐๐๐๐
๑๔๐	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๑,๕๐๐๐
๑๔๑	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕,๐๐๐๐
	จำนวนส่วนราชการที่ดำเนินการสมบูรณ์	๒๔
	จำนวนส่วนราชการที่ดำเนินการไม่สมบูรณ์	๑๑๗
	จำนวนส่วนราชการทั้งหมด	๑๔๑

สรุปผลการรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

ในการประมวลผลข้อมูลการรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น มีจำนวนแบบรายงานที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับผ่านทางอีเมลของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จำนวน ๑,๑๕๖ หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๗ ของจำนวนหน่วยงานรัฐทั้งหมด ๙,๓๓๘ หน่วยงาน ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยสามารถจำแนกรายละเอียดของแบบรายงานที่ได้รับจากหน่วยงานรัฐแต่ละประเภท ดังนี้

หน่วยงานของรัฐ	ปี ๒๕๔๘	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐
ราชการส่วนกลางระดับกรม สังกัดกระทรวง (รวมหน่วยงานในกำกับ สถาบันอิสระ, รัฐวิสาหกิจ, องค์การมหาชนและองค์กรอิสระ)	๑๕๗	๑๕๙ (๔๐.๙๗%)	๑๘๐ (๔๖.๙๐%)
ราชการส่วนภูมิภาค (จังหวัด)	๓๓	๓๔ (๔๕%)	๓๕ (๔๖.๖๖%)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๓๗	๒๙ (๓๘.๖๖%)	๑๓ (๑๗.๓๓%)
เทศบาล	๒๓๔	๒๙๘ (๒๕.๗๓%)	๑๙๘ (๑๗.๐๙%)
องค์การบริหารส่วนตำบล	๕๕๕	๑,๓๔๔ (๒๐.๓๐%)	๗๒๘ (๑๐.๙๙%)
องค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (เมืองพัทยาและกทม.)	๒	๒ (๑๐๐%)	๒ (๑๐๐%)
รวม	๑,๐๑๘ (๑๐.๙๐%)	๑,๘๖๖ (๑๙.๙๘%)	๑,๑๕๖ (๑๒.๓๗%)

ภาพรวมของแบบรายงานที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ จะพบว่าการรายงานเข้ามาน้อยกว่า แต่หากจำแนกตามประเภทหน่วยงานพบว่าการรายงานเข้ามาที่มากขึ้นในส่วนหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ขณะที่หน่วยงานประเภทอื่นๆ มีจำนวนที่ลดลง ทั้งนี้การให้หน่วยงานสรุปผลการปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดพบว่า เป็นข้อดีที่ทำให้มีการรายงานเข้ามามากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังมีความเห็นที่หน่วยงานที่ไม่ได้รายงานผลการปฏิบัติเข้ามา คือกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะต้องติดตามสอบถามต่อไปเนื่องจากเป็นปีที่สองติดต่อกัน และยังมีหน่วยงานที่เป็นมหาวิทยาลัยซึ่งรายงานเข้ามาเพียง ๒ แห่ง ขณะที่องค์กรวิชาชีพมี ๑ แห่งคือ ทันตแพทย์สภา โดยจำนวนหน่วยงานที่รายงานเข้ามาแยกตามประเภท มีดังนี้

ตารางภาพรวมจำนวนแบบรายงานฯ ของหน่วยงานรัฐที่ สสร. ได้รับ
(ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐)

ชื่อหน่วยงาน	๒๕๔๖	๒๕๔๗	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	หมายเหตุ
๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	๕	๓	๑๐	๑๑	๑๒	
๒. กระทรวงกลาโหม	๑๐	-	๑	๙	๗	
๓. กระทรวงการคลัง	๗	๖	๑๗	๑๕	๒๑	

ชื่อหน่วยงาน	๒๕๔๖	๒๕๔๗	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	หมายเหตุ
๔. กระทรวงการต่างประเทศ	๑	๑	๑	๑	-	
๕. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑	๒	๒	๕	๓	
๖. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๗	๗	๗	๖	๗	
๗. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๖	๑๑	๑๓	๑๖	๑๗	
๘. กระทรวงคมนาคม	๖	๘	๑๖	๑๖	๑๔	
๙. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖	๔	๙	๑๔	๑๔	
๑๐. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๔	-	๑	-	๔	
๑๑. กระทรวงพลังงาน	๕	๓	๕	๖	๗	
๑๒. กระทรวงพาณิชย์	๑	๒	๙	๘	๗	
๑๓. กระทรวงมหาดไทย	-	๑๒	๙	๑๐	๑๐	
๑๔. กระทรวงยุติธรรม	๑	๑	๑๐	๗	๕	
๑๕. กระทรวงแรงงาน	-	๕	๕	๕	๕	
๑๖. กระทรวงวัฒนธรรม	๕	-	๓	๑	๕	
๑๗. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒	-	๗	๖	๑๒	
๑๘. กระทรวงศึกษาธิการ	๘	๑	-	-	-	ติดตามใกล้ชิด
๑๙. กระทรวงสาธารณสุข	๙	๗	๗	-	๙	
๒๐. กระทรวงอุตสาหกรรม	๙	๓	๘	๙	๘	
๒๑. ส่วนราชการไม่สังกัดกระทรวงฯ	๔	๑	๗	๗	๖	
๒๒. ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา	๑	๑	๒	๒	๒	
๒๓. ศาลเฉพาะที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาฯ	-	-	-	-	-	ติดตามใกล้ชิด
๒๔. องค์การควบคุมวิชาชีพ	-	-	๒	-	๑	ติดตามใกล้ชิด
๒๕. หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ	๑	๑	๕	๔	๖	
๒๖. จังหวัด	-	๕๐	๓๓	๓๔	๓๕	
รวม	๑๐๙	๑๒๙	๑๘๙	๑๙๓	๒๑๗	

๑. ราชการส่วนภูมิภาค (จังหวัด)

สำหรับกรณีหน่วยงานของรัฐที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค (จังหวัด) ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีจังหวัดที่รายงานเข้ามาจำนวน ๓๕ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๖ ของจังหวัดทั้งหมด ๗๕ จังหวัด โดยมีจังหวัดที่ไม่ได้รายงานเข้ามา ๔๐ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกรายงานในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ พบว่ามีการรายงานเข้ามามากกว่า โดยรายชื่อจังหวัดที่รายงานเข้ามาได้แก่ พิษณุโลก สระบุรี ปัตตานี หนองบัวลำภู พะเยา ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา ขอนแก่น ร้อยเอ็ด นครนายก นนทบุรี พัทลุง ภูเก็ต นครปฐม นุรีรัมย์ ระนอง ตาก ตราด สมุทรสงคราม สกลนคร อุดรธานี สตูล เพชรบุรี สมุทรปราการ อ่างทอง ราชบุรี อุทัยธานี นราธิวาส สงขลา ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ ชัยนาท ลำพูน สุราษฎร์ธานี และสุโขทัย

๒. ราชการส่วนท้องถิ่น

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศรายงานเข้ามาจำนวน ๙๔๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๗ ของจำนวนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทที่มีอยู่ ๗,๘๕๕ แห่ง แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

๒.๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

การรายงานผลการดำเนินงานรอบประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ทางสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้รับการรายงานจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ามาจำนวน ๑๓ แห่ง คิดเป็นร้อยละ

๑๗,๓๓ ของจำนวนองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ๗๕ แห่ง ขณะที่จำนวนองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ไม่ได้รายงานเข้ามา จำนวน ๖๒ แห่ง ซึ่งจะพบว่าการรายงานในปีนี้มีจำนวนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรรายงานในรอบประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ที่มีการรายงานเข้ามาจำนวน ๒๙ แห่ง สำหรับรายชื่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่รายงานเข้ามามีดังต่อไปนี้

- ๒.๑.๑ อบจ.พะเยา
- ๒.๑.๒ อบจ.ปราจีนบุรี
- ๒.๑.๓ อบจ.ชลบุรี
- ๒.๑.๔ อบจ.พระนครศรีอยุธยา
- ๒.๑.๕ อบจ.ขอนแก่น
- ๒.๑.๖ อบจ.ร้อยเอ็ด
- ๒.๑.๗ อบจ.นครนายก
- ๒.๑.๘ อบจ.นครปฐม
- ๒.๑.๙ อบจ.สมุทรสงคราม
- ๒.๑.๑๐ อบจ.ราชบุรี
- ๒.๑.๑๑ อบจ.อุทัยธานี
- ๒.๑.๑๒ อบจ.ประจวบคีรีขันธ์
- ๒.๑.๑๓ อบจ.สุโขทัย

๒.๒ เทศบาล มีจำนวนเทศบาลที่รายงานเข้ามาทั้งสิ้นรวม ๑๙๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๙ ของจำนวนเทศบาลทั้งหมด ๑,๑๕๘ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกรรายงานในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ พบว่าการรายงานเข้ามาน้อยกว่า โดยสามารถแบ่งออกตามแต่ละประเภทของเทศบาล ได้ดังนี้

๒.๒.๑ เทศบาลนคร จำนวน ๑๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ ของจำนวนเทศบาลนครทั้งหมด ๒๒ แห่ง สำหรับเทศบาลนครที่ไม่ได้รายงานเข้ามามีจำนวน ๑๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๕ สำหรับรายชื่อของเทศบาลนครที่รายงานเข้ามามีดังนี้

- ๒.๒.๑.๑ เทศบาลนครอุบลราชธานี
- ๒.๒.๑.๒ เทศบาลนครสงขลา
- ๒.๒.๑.๓ เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา
- ๒.๒.๑.๔ เทศบาลนครสวรรค์
- ๒.๒.๑.๕ เทศบาลนครขอนแก่น
- ๒.๒.๑.๖ เทศบาลนครนนทบุรี
- ๒.๒.๑.๗ เทศบาลนครปากเกร็ด
- ๒.๒.๑.๘ เทศบาลนครปฐม
- ๒.๒.๑.๙ เทศบาลนครสมุทรปราการ
- ๒.๒.๑.๑๐ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

๒.๒.๒ เทศบาลเมือง มีรายงานเข้ามาจำนวน ๔๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖ จากเทศบาลเมืองทั้งหมด ๑๑๗ แห่งทั่วประเทศ สำหรับเทศบาลเมืองที่ไม่ได้รายงานเข้ามามี ๗๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๓

๒.๒.๓ เทศบาลตำบล มีแบบรายงานเข้ามารวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๔๓ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๓ ของจำนวนเทศบาลตำบลทั้งหมดทั่วประเทศ ๑,๐๑๙ แห่ง สำหรับเทศบาลตำบลที่ไม่ได้รายงานเข้ามามี ๘๗๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๙๖

๒.๓ องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน อบต. ที่รายงานเข้ามาทั้งสิ้น ๗๒๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๙ จากจำนวน อบต. ๖,๖๒๐ แห่งทั่วประเทศ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้รายงานเข้ามามี ๕,๘๙๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๙

๓. องค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการรายงานเข้ามาครบทั้งเมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร

โครงการศึกษาวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการยังได้จัดทำโครงการศึกษาวิจัยเรื่องต่างๆ ที่เป็นการสนับสนุนสิทธิได้รู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนภายใต้โครงการต่างๆ ดังนี้

๑. โครงการศึกษาวิจัย “เรื่องการพัฒนาเพื่อจัดทำมาตรฐานและตัวชี้วัดความโปร่งใสหน่วยงานของรัฐ”

ผลของการศึกษาได้กำหนดให้มีมาตรฐานความโปร่งใสที่เป็นที่ต้องการของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนรวม ๗ ด้าน และตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๔๔ ตัวชี้วัด ดังนี้

- (๑) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการจัดซื้อจัดจ้าง มี ๘ ตัวชี้วัด
- (๒) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการบริหารงาน มี ๗ ตัวชี้วัด
- (๓) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการให้บริการแก่ประชาชน มี ๗ ตัวชี้วัด
- (๔) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการบริหารงานบุคคล มี ๖ ตัวชี้วัด
- (๕) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการบริหารงบประมาณ มี ๖ ตัวชี้วัด
- (๖) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการติดตามและประเมินผล มี ๖ ตัวชี้วัด
- (๗) มาตรฐานความโปร่งใสด้านการเปิดเผยและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการของประชาชน

มี ๘ ตัวชี้วัด

ข้อเสนอแนะของคณะผู้วิจัย มีดังนี้

(๑) ควรมีการประชาสัมพันธ์และชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมการรับรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๒) เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ ควรมีการนำไปใช้กับหน่วยงานของรัฐทุกประเภทอย่างน้อยเป็นเวลา ๓ ปี

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่ในการประเมินอยู่แล้ว เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน โดยการผลักดันให้ผู้ประเมินนำแบบประเมินมาตรฐานความโปร่งใสไปใช้

๒. โครงการศึกษาวิจัย “เรื่องการจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลมาตรฐานความโปร่งใสตามตัวชี้วัดที่กำหนด”

ผลของการวิจัย นำผลการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใส ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินความโปร่งใสสำหรับหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๗ มาตรฐาน ๔๔ ตัวชี้วัด มาประกอบในการจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบสารสนเทศที่เหมาะสมสามารถใช้ในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับความโปร่งใสในแต่ละประเภทได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาและวิเคราะห์รูปแบบสำหรับการจัดเก็บข้อมูลความโปร่งใสและประเมินผลความโปร่งใสด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งทางด้าน Hardware และด้าน Software จัดทำต้นแบบ (Prototype) โปรแกรมมาตรฐานสำหรับการประเมินวัดระดับความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะได้นำต้นแบบโปรแกรม (Prototype) นี้ ไปพัฒนาเป็นระบบสารสนเทศที่ใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นรูปแบบมาตรฐาน พร้อมทั้งจัดทำด้าน Hardware และด้าน Software ในปีงบประมาณต่อไป

๓. โครงการศึกษาวิจัย “เรื่องการประเมินผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ : แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมและกลไกการตรวจสอบของประชาชนภายใต้สภาวะแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม”

ผลของการวิจัย ได้นำแนวทางและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหและอุปสรรค รวมทั้งกลไกตามกฎหมายที่เป็นประโยชน์มาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแนวทางบังคับใช้กฎหมายที่ถูกต้อง

๔. โครงการศึกษาวิจัย “เรื่องการวิเคราะห์ และจัดทำรายงานประมวลผลการศึกษาวิจัยการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

ผลของการวิจัย สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการให้ความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพื่อประกอบการดำเนินการและปรับปรุงวิธีการจัดเก็บและการนำไปใช้ด้วยระบบคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงเครือข่าย online ของหน่วยงานของรัฐต่างๆ ต่อไป

๕. โครงการศึกษาวิจัย “เรื่องการจัดทำรายงานประมวลผลข้อมูลการติดตามผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของหน่วยงานของรัฐ

ผลของการวิจัย สามารถนำรายงานประมวลผลข้อมูลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะรัฐมนตรี ทราบ และแจ้งหน่วยงานของรัฐที่ได้มีการรายงานมาอย่างสม่ำเสมอทราบและแจ้งหน่วยงานที่ไม่เคยรายงาน ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีอย่างเคร่งครัด และมีระบบข้อมูลจากการประมวลผลแบบรายงานเพื่อให้เป็นฐานข้อมูลแก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางมาตรการการปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป รวมทั้งสามารถนำปัญหา อุปสรรคของหน่วยงาน และข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษานำมาแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

การประชุม 23rd International Information Security Conference 2008 (SEC 2008)

ณ เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี
ระหว่างวันที่ ๖ - ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑

การประชุม 23rd International Information Security Conference 2008 (SEC 2008) เป็นการประชุมภายใต้การประชุม The IFIP World Computer Congress 2008 จัดขึ้นระหว่าง วันที่ ๖ - ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ณ เมืองมิลาน สาธารณรัฐอิตาลี สาระของการประชุมที่สำคัญ สรุปได้ ดังนี้

๑. ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลจากประเทศต่างๆ องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง และนักวิชาการของมหาวิทยาลัยต่างๆ

๒. รูปแบบการประชุม แบ่งเป็น การประชุมกลุ่มใหญ่ และการประชุมกลุ่มย่อย การประชุมกลุ่มใหญ่ (Opening Session) ได้มีการกล่าวเปิดการสัมมนา โดย Mr. Francesco Stronati (Vice President ของ IBM อิตาลี) ซึ่งได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชุมครั้งนี้ว่า การประชุม The International Federation for Information Processing (IFIP) เป็นการประชุมที่จัดขึ้นทุก ๒ ปี เพื่อเป็นการนำเสนอแนวคิด และผลงานของนักวิชาการและบุคคลต่างๆ ของคณะกรรมการด้านเทคนิคและกลุ่มงานต่างๆ (Technical Committees and Working Groups) ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์ (ซึ่งมี Mr. Judith Bishop เป็นประธานฯ) ที่ได้พยายามคิดค้นหรือสร้างสรรค์งานทางวิชาการขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ การสัมมนานี้เป็นการจัดสัมมนาครั้งแรกในประเทศอิตาลี โดยมีสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดงาน ภายใต้การประชุมดังกล่าวได้แบ่งการประชุมออกเป็นการประชุมกลุ่มย่อยต่างๆ ๑๓ กลุ่ม ประกอบด้วย

- Open Source Systems 2008 (OSS 2008)
- IFIP Artificial Intelligence 2008 (IFIP AI)
- Globalization in the Digital Scenario
- Biologically Inspired Cooperative Computing 2008 (BICC 2008)
- Distributed and Parallel Embedded Systems (DIPES'08)
- Human Computer Interaction (HCIS)
- Advances in Information Systems Research, Education and Practice (ISREP)
- Knowledge Management in Action (KMIA)
- 5th IFIP International Conference in Theoretical Computer Science (TCS-5)
- ICT Professionalism and Competences
- Learning to live in the Knowledge Society (ED-L2L)
- Women and Technology
- 23rd International Security Conference 2008 (SEC 2008)

ซึ่งการประชุมบางเรื่องจะมีการจัดเป็นประจำทุกปี บางเรื่องจะจัดขึ้นทุกสองปี และบางเรื่องเป็นเรื่องใหม่ ที่จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปีนี้ โดยเนื้อหาในการประชุมส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบเขตของงานคอมพิวเตอร์ และการคุ้มครองข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแต่ละการประชุมจะเป็นการนำเสนอผลงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์วิจารณ์ หรือเสนอความเห็น ซึ่งผลงานที่นำเสนอจะเป็นผลงานที่รวมความสัมพันธ์ของแนวคิดทางภาคธุรกิจและงานวิจัยเข้าด้วยกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในวงการอุตสาหกรรม การกีฬา และแฟชั่น และอื่นๆ ซึ่งแต่ละการประชุม จะมีผู้แทนองค์กรของรัฐและสมาคมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศของอิตาลีเข้าร่วมด้วย

๓. สำหรับการประชุมที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นการประชุมภายใต้ SEC 2008 ซึ่งมีการเสนอผลงานเข้ามาพิจารณามากกว่าทุกปีถึง ๑๔๓ เรื่อง แต่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการเพื่อนำเสนอในการประชุมครั้งนี้เพียง ๔๒ เรื่อง โดยผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้เข้าร่วมประชุมเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองข้อมูลข่าวสารทางด้านเทคนิคเท่านั้น โดยมีรายละเอียดของการประชุม ดังนี้

๓.๑ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy Protection) ซึ่งมี Mr.Yves Deswarte เป็นผู้ดำเนินการสัมมนา ได้มีการนำเสนอผลงานเกี่ยวกับการสร้างระบบใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการนำเสนอผลงานที่สำคัญ เช่น

๓.๑.๑ เรื่อง Hiding in Groups : On the Expressiveness of Privacy Distributions เป็นการนำเสนอผลงานที่เป็นผลการศึกษาวิจัยว่า ในระบบการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลแบบเดิม ๆ นั้น แม้จะมีข้อตกลงในการใช้ข้อมูล รวมทั้งการมีระบบป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อป้องกันการถูกเจาะระบบแล้วก็ตาม ก็ยังมีจุดอ่อนในระบบการป้องกันอยู่อีกมาก โดยเฉพาะการป้องกันจากนักเจาะระบบที่มีความชำนาญ คณะผู้วิจัยจึงได้เสนอแนวทางใหม่ในการออกแบบการคุ้มครองข้อมูล โดยได้เสนอให้มีการกระจายข้อมูลออกเป็นกลุ่ม ๆ ซ้อนกันอยู่เป็นชั้น ๆ ในลักษณะคล้ายกับต้นไม้ ตั้งแต่กลุ่มใหญ่สุดไปจนถึงกลุ่มเล็กสุด ซึ่งจะทำให้การเจาะระบบมีความยุ่งยากมากขึ้น และภายใต้การควบคุม และการตรวจสอบการใช้ข้อมูลตลอดเวลาเมื่อมีการรั่วไหลของข้อมูลขึ้น ก็จะสามารถตรวจสอบได้ทันทีว่าข้อมูลรั่วไหลจากจุดใด จะทำให้สามารถแก้ไขการรั่วไหลได้ตรงจุด และจะได้นำสาเหตุที่ทำให้เกิดการรั่วไหลมาเป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาปรับปรุงข้อตกลงและสร้างระบบการรักษาความปลอดภัยขึ้นใหม่ให้สามารถป้องกันได้ดีขึ้น

๓.๑.๒ เรื่อง Practical Privacy - Preserving Benchmarking เป็นการนำเสนอผลงานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลโดยใช้ค่าทางสถิติในการใช้ข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน มากำหนดเป็นข้อตกลงระหว่างผู้ให้ข้อมูล กับผู้ใช้ข้อมูลโดยผ่านระบบศูนย์ข้อมูลกลาง เพื่อเป็นมาตรการในการคุ้มครองรักษาความปลอดภัยของข้อมูลในการติดต่อระหว่างกัน ซึ่งค่าทางสถิติที่นำมาใช้นี้จะเป็นเหมือนรหัสผ่านอย่างหนึ่งเพื่อการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลในระหว่างที่มีการใช้

๓.๑.๓ เรื่อง Enhancing Privacy in Remote Data เป็นการนำเสนอผลงานการศึกษาเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยข้อมูลที่ใช้ในเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้นำเสนอเห็นว่าโดยปกติผู้ใช้ข้อมูลไม่ต้องการให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าถึงข้อมูลแม้แต่เจ้าของระบบเครือข่าย จึงมักมีการเข้ารหัสข้อมูลและรหัสการใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ไว้ งานที่นำเสนอได้ออกแบบการคุ้มครองที่เรียกว่า Protocol for Neural Network - based privacy - preserving computation เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการคุ้มครองข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายการเชื่อมโยงที่มีการใช้ข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายกลาง ซึ่งผู้ใช้แต่ละรายสามารถจัดระบบการคุ้มครองข้อมูลที่จะทำให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือแม้แต่ผู้ดูแลระบบเครือข่ายกลางล่วงรู้ถึงกระบวนการในการใช้ข้อมูลของตนได้ ขณะเดียวกันผู้ใช้ข้อมูลแต่ละรายก็สามารถกำหนดระดับของข้อมูลที่จะเปิดเผยแก่บุคคลต่าง ๆ ได้

๓.๒ เรื่อง Security Policies มี Mr. Yuko Murayama เป็นผู้ดำเนินการสัมมนา ซึ่งมีการเสนอผลงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๒.๑ เรื่อง An Implementation of a Privacy Enforcement Scheme based on the Java Security Framework using XACML Policies เป็นการนำเสนอรูปแบบการประยุกต์ใช้ระบบวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วยเทคนิคมาตรฐาน เช่น Java Security Framework และ XACML มีการนำกรณีศึกษาการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการบันทึกประวัติสุขภาพด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มาเป็นตัวอย่าง เพื่อแสดงถึงเทคนิคที่นำมาใช้ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในระบบเครือข่าย

๓.๒.๒ เรื่อง Negotiation of Prohibition : An Approach Based on Policy Rewriting เป็นการนำเสนอรูปแบบใหม่ของนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเดิมการทำข้อตกลงเพื่อขอใช้ข้อมูล มักอยู่ในรูปแบบของข้อตกลงเฉพาะข้อมูลที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้หรือให้เข้าถึงได้เท่านั้น ซึ่งเป็นรูปแบบข้อตกลง

ที่มีลักษณะเป็นด้านบวกด้านเดียวเท่านั้น แต่ในการนำเสนอแนวคิดครั้งนี้ ได้เสนอแนวคิดที่ได้มีการพัฒนาขึ้นเพื่อควบคุมการเข้าสู่ระบบข้อมูลโดยให้มีการจัดทำข้อตกลงที่มีลักษณะทั้งด้านบวกและด้านลบรวมไว้ด้วยกัน กล่าวคือ ในข้อตกลงจะมีการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ควบคุมข้อมูลสามารถแลกเปลี่ยนคำถามที่จำเป็นต่อผู้ที่ใช้ข้อมูล เพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลมั่นใจได้ว่าเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขที่ได้อนุญาตไว้ หรือหากผู้ต้องการใช้ข้อมูลไม่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยก็จะต้องอยู่ภายในเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดอนุญาตไว้ว่าสามารถทำได้ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลมั่นใจจึงจะอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้ โดยผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างของข้อตกลงทางการแพทย์ที่ได้มีการทำข้อตกลงในการควบคุมการเข้าถึงข้อมูลการรักษาของคนไข้ไว้สองเงื่อนไข คือ เงื่อนไขข้อแรก ทีมงานของคณะแพทย์ที่ทำการรักษาเท่านั้นที่จะได้รับอนุญาตให้สามารถนำผลสรุปทางการรักษาของคนไข้มาปรึกษาหารือกันได้ แต่เงื่อนไขข้อที่สอง จะกำหนดไว้ว่าผู้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายผู้ช่วยของคณะแพทย์ที่ทำการรักษา จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำข้อมูลผลสรุปทางการรักษาของคนไข้มาใช้ในการหารือร่วมกันหรือให้ข้อแนะนำเมื่อมีผู้ต้องการขอใช้ข้อมูลดังกล่าว ผู้ควบคุมข้อมูลจะยังไม่สามารถตอบอนุญาตหรือไม่อนุญาตได้ทันที แต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือสอบถามผู้ขอใช้ข้อมูลก่อน ซึ่งผู้ขอใช้ข้อมูลมีหน้าที่จะต้องพิสูจน์ตัวเองให้ได้ว่าป็นทีมงานของคณะแพทย์ที่ทำการรักษา มิได้เป็นฝ่ายผู้ช่วยของคณะแพทย์ที่ทำการรักษา จึงจะได้รับอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลนั้นได้

๓.๓ Session : Access Control in Distributed Systems มีการนำเสนอผลงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๓.๑ เรื่อง An Integrity Lock Architecture for Supporting Distributed Authorizations in Database Federations เป็นการนำเสนอแนวความคิด ในการสร้างรูปแบบของความน่าเชื่อถือในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลที่มีเป็นจำนวนมากด้วยระบบข้อมูลฐานคู่ โดยการศึกษาดังกล่าวจะใช้ความสัมพันธ์ของการรวบรวมข้อมูลในหลายระดับเป็นข้อมูลฐานคู่ เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูลในระบบปิด และทำเป็นตารางเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อประเมินผล แล้วจัดทำเป็นต้นแบบระบบการรักษาความปลอดภัยข้อมูลดังกล่าว และในอนาคตจะพัฒนาการรักษาความปลอดภัยข้อมูลโดยการปรับปรุงเป็นฐานข้อมูลระบบหลายฐาน เพื่อสร้างความเชื่อถือให้ระบบการคุ้มครองข้อมูลต่อไป

๓.๓.๒ เรื่อง Role Signatures for Access Control in Open Distributed Systems เป็นการศึกษาปัญหาที่ท้าทายในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลในระบบ เพื่อให้มีการควบคุมในการเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพในระบบเปิดที่มีการแจกจ่ายแบ่งปันการใช้ข้อมูลอย่างปลอดภัย โดยการศึกษาเรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องการใส่ลายมือชื่อเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือในระบบการรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการหลีกเลี่ยงการใช้ระบบตรวจสอบที่ซับซ้อนมากๆ ที่ทำให้ระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลมีความยุ่งยากมากขึ้นตามไปด้วย

๓.๔ Session : Anomaly Detection มีการนำเสนอผลงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๔.๑ เรื่อง A Product Machine Model for Anomaly Detection of Interposition Attacks on Cyber - Physical Systems เป็นการนำเสนอรูปแบบในการป้องกันการบุกรุกเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลด้วยการใช้รหัสตัวเลข ซึ่งจะนำไปประยุกต์เพื่อจัดทำข้อตกลงในการควบคุมการใช้ระบบข้อมูลต่อไป โดยระบบนี้จะสามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกันในขณะที่มีการเปิดใช้ระบบฐานข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลในขณะเดียวกันไปด้วย การเสนอผลงานนี้ได้เสนอระบบการป้องกันที่เรียกว่าระบบ NULL ซึ่งจากการประเมินผลที่ได้จากการทดลองพบว่าสามารถดำเนินงานได้เหนือข้อจำกัดของระบบงานอื่น ๆ

๓.๔.๒ เรื่อง Behavioral Intrusion Detection Indicators เป็นการนำเสนอแนวคิดที่ใช้วิธีการตรวจสอบพฤติกรรมการใช้ข้อมูล เพื่อควบคุมและวิเคราะห์ระบบข้อมูล เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายปีที่ผ่านมา คือ ความยุ่งยากในการจัดการระบบข้อมูล เนื่องจากข้อมูลที่มีเป็นจำนวนมากและระบบที่ซับซ้อนทำให้การทำงานต่างๆ สับสนไม่เป็นระบบ ทำให้เกิดการบุกรุกเข้ามาในระบบข้อมูลต่างๆ ได้ง่าย จึงได้มีการออกแบบระบบการจัดการข้อมูลให้เป็นระบบอัตโนมัติที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน โดยต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมหรือการกระทำที่ถือเป็นการบุกรุก เพื่อใช้ในการตรวจสอบและนำข้อมูลที่ได้มาสรุป เพื่อการวิเคราะห์และแปลความหมายให้ตรงกับความเป็นจริง ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

๓.๕ Session : Identity and Trust Management มีการเสนอผลงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๕.๑ เรื่อง Ubiquitous Privacy-Preserving Identity Management ได้นำเสนอแนวคิดในการใช้วิธีการยืนยันตัวตนบุคคล หรือพิสูจน์ได้ถึงความเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ซึ่งในปัจจุบันได้มีการใช้วิธีการ

เช่นนี้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในวงการกีฬา ใบอนุญาตขับขีรยนต์ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งผู้เป็นเจ้าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ต้องการที่จะให้ใช้ได้ในทุกสถานที่และทุกเวลาที่ต้องการ ซึ่งสิ่งที่ใช้ในการยืนยันตัวบุคคลนี้จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดีด้วย การใช้ที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นี้ ทำให้มีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาปรับปรุงการใช้และการคุ้มครองดังกล่าวเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ข้อมูลในลักษณะใดๆ ก็ตาม และเมื่อข้อมูลสูญหายหรือระบบถูกโจมตี บุคคลอื่นก็จะไม่สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ได้โดยง่าย และสามารถกู้กลับคืนมาได้ภายในเวลาที่เจ้าของข้อมูลกำหนดไว้ เพื่อสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยในความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้ข้อมูล

๓.๕.๒ เรื่อง Facilitating Privacy Related Decisions in Different Privacy Contexts on the Internet by Evaluating Trust in Recipients of Private Data โดยทั่วไปเมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ต ข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญจะถูกเปิดเผยทั้งด้วยความตั้งใจและไม่ตั้งใจ ซึ่งอาจทำให้มีการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลขึ้นได้ถ้ามีการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งโดยปกติผู้เป็นเจ้าของข้อมูลต้องการเป็นผู้กำหนดว่าจะให้ใครเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของตน หรือจะให้เปิดเผยข้อมูลอะไรได้บ้าง จึงได้นำเสนอรูปแบบที่เป็นแนวคิดที่จะให้มีการใช้วิธีการกำหนดระดับความน่าเชื่อถือว่าควรจะเป็นในลักษณะใดที่จะมั่นใจได้ว่าผู้ใช้ข้อมูลจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง การเสนอผลงานนี้จึงได้นำเสนอรูปแบบทดลองที่ใช้ในการตรวจสอบการปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการใช้ รวมถึงสิ่งที่จะนำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจ เพื่อกำหนดระดับความน่าเชื่อถือ รวมทั้งได้มีการประเมินผลพร้อมสรุปผลการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้เป็นรูปแบบในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่อไป

๔. การสัมมนาครั้งต่อไป (SEC 2009) จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ณ เมือง Propos ประเทศไชปรัส

การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้แก่หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรทางสังคม สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิของตนเองและรู้จักใช้สิทธิในการขอทราบข้อมูลข่าวสารของราชการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งตระหนักและเห็นความสำคัญของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงได้จัดอบรม/สัมมนาให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยจัดสรรเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๕๑ หมวดค่าใช้สอยรายการค่าใช้จ่ายในการสัมมนาและฝึกอบรม ในวงเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท และเงินงบประมาณเหลือจ่ายจากการดำเนินงานตามแผนงาน/ผลผลิตแล้ว ในวงเงิน ๗๒๗,๕๐๐ บาท และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ โดยจัดสรรเงินงบประมาณฯ หมวดค่าวัสดุ รายการวัสดุโฆษณาและเผยแพร่ในวงเงิน ๗๕๐,๐๐๐ บาท แบ่งเป็นการดำเนินการ ดังนี้

๑. การอบรม/สัมมนา

๑.๑ การจัดสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร จำนวน ๘ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๗๗๘ คน ดังนี้

- ๑.๑.๑ จังหวัดตราด เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๗๓ คน
- ๑.๑.๒ จังหวัดยโสธร เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๙๒ คน
- ๑.๑.๓ จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๐๑ คน
- ๑.๑.๔ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๕๗ คน
- ๑.๑.๕ จังหวัดแพร่ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๗๖ คน
- ๑.๑.๖ จังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๘๓ คน
- ๑.๑.๗ จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๑๗ คน
- ๑.๑.๘ จังหวัดสระแก้ว เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๗๙ คน

๑.๒ การจัดสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก่ผู้นำชุมชนในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายจากการดำเนินงานตามแผนงาน/ผลผลิตแล้ว จำนวน ๖ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๕๕๗ คน ดังนี้

- ๑.๒.๑ จังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๙๔ คน
- ๑.๒.๒ จังหวัดชัยภูมิ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๐๐ คน
- ๑.๒.๓ จังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๘๕ คน
- ๑.๒.๔ จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๑๙ คน
- ๑.๒.๕ จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๘๗ คน
- ๑.๒.๖ จังหวัดพังงา เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๗๒ คน

ผลที่ได้จากการสัมมนา พบว่า

- ผู้เข้าร่วมสัมมนารู้จัก/รับรู้เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการจากการอบรม/สัมมนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๔ รองลงมาเป็นหนึ่งในสื่อราชการ/หน่วยงานราชการ และสื่อมวลชน ตามลำดับ
- ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ ความเข้าใจในการใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๕ รองลงมาคือ น้อยและมาก ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาใช้สิทธิตรวจดู/ขอข้อมูลข่าวสารฯ จากหน่วยงานที่ว่าการอำเภอมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๘๗ รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่อื่นๆ (เทศบาล ที่ดินจังหวัด สำนักงาน ก.พ. ห้องสมุดประชาชน ฯลฯ) ศาลากลางจังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการทำให้ระบบราชการมีความโปร่งใสมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๐ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ เท่าเดิม และน้อยลง ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า การใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยาก คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๒ รองลงมาคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำได้เป็นบางอย่าง เป็นสิ่งที่ทำได้แต่ไม่ยากทำ และทำไม่ได้ ยาก ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยช่วยเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐ/หน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๙ รองลงมาคือ เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นการปกป้องสิทธิประโยชน์ตนเอง และปกป้องประโยชน์สาธารณะ ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า ควรจะนำความรู้ที่ได้จากการสัมมนาไปเผยแพร่ให้ประชาชนหรือบุคคลอื่นได้รับทราบต่อไปได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๖๘ รองลงมาคือ อาจจะได้ อาจจะไม่ได้ และไม่ได้ ตามลำดับ

๑.๓ การจัดสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แก่ผู้นำชุมชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้เงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร จำนวน ๑ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๐๙ คน

ผลที่ได้จากการสัมมนา พบว่า

- ผู้เข้าร่วมสัมมนารู้จัก/รับรู้เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการจากการอบรม/สัมมนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๓ รองลงมาเป็นหนังสือราชการ/หน่วยงานราชการ และสื่อมวลชน ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้ ความเข้าใจในการใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๘๓ รองลงมา คือ น้อยและมาก ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาใช้สิทธิตรวจดู/ขอข้อมูลข่าวสารฯ จากหน่วยงานที่ว่าการอำเภอ (สำนักงานเขต) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๒ รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบล และที่อื่นๆ ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการทำให้ระบบราชการมีความโปร่งใสมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๕ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ เท่าเดิม และน้อยลง ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า การใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นสิ่งที่ทำได้เป็นบางอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๑๗ รองลงมาคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยาก เป็นสิ่งที่ทำได้แต่ไม่ยากทำ และทำไม่ได้ ยาก ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยช่วยเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐ/หน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๔ รองลงมาคือ เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นการปกป้องสิทธิประโยชน์ตนเอง และปกป้องประโยชน์สาธารณะ ตามลำดับ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาคิดว่า ควรจะนำความรู้ที่ได้จากการสัมมนาไปเผยแพร่ให้ประชาชนหรือบุคคลอื่นได้รับทราบต่อไปได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕๐ รองลงมาคือ อาจจะได้

๒. การผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

การผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ โดยใช้เงินงบประมาณที่กำหนด วงเงิน ๗๐๔,๙๐๐ บาท แบ่งเป็น

๒.๑ สื่อวิทยุ ใช้วงเงินงบประมาณ จำนวน ๔๗,๙๐๐ บาท การผลิตสโปตวิทยุ จำนวน ๒ เรื่อง ความยาวเรื่องละ ๓๐ วินาที ออกอากาศทางสถานีวิทยุทั่วประเทศ จำนวน ๔๕๓ ครั้ง

๒.๒ สื่อสิ่งพิมพ์ ใช้วงเงินงบประมาณ จำนวน ๖๐๗,๐๐๐ บาท

- การจัดพิมพ์หนังสือ รายงานประจำปี ๒๕๕๐ ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม (อยู่ระหว่างดำเนินการ)

- การจัดพิมพ์หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวน.) ปี ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม (อยู่ระหว่างดำเนินการ)
- การจัดพิมพ์หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวน.) ปี ๒๕๕๐ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม (อยู่ระหว่างดำเนินการ)
- การจัดพิมพ์และเผยแพร่จุลสาร จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จำนวน ๔ ฉบับๆ ละ ๙,๐๐๐ เล่ม (อยู่ระหว่างดำเนินการ)
- การจัดพิมพ์โปสเตอร์ จำนวน ๑๐,๐๐๐ แผ่น

๒.๓ การผลิตและเผยแพร่วีดิทัศน์ ใช้เงินงบประมาณการจัดงานครบรอบ ๑๐ ปี พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๖๘,๐๐๐ บาท จำนวน ๑ เรื่อง คือ “๑ ทศวรรษ : พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ กับการสร้างความโปร่งใสในสังคมไทย” เพื่อใช้ในงานครบรอบ ๑๐ ปี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ ณ ดิกลันติโมเตอรี ทำเนียบรัฐบาล

การผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์โดยไม่ใช้งบประมาณ ดังนี้

- การสนทนาสดในรายการวิทยุ จำนวน ๒ ครั้ง ทางสถานีวิทยุรัฐสภา
- การเขียนข่าวแจกให้สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ สมาคมสื่อมวลชน สถานีวิทยุโทรทัศน์และหน่วยงานอื่นๆ
- การเขียนบทความลงพิมพ์ในจุลสารและวารสารเป็นประจำทุกเดือน เช่น วารสารอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี วารสารกรมประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
- การเขียนข่าว/กิจกรรม บทความลงเว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ

ด้านการตอบข้อหาหรือการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ (ช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ - กันยายน ๒๕๕๑) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ดำเนินการให้คำปรึกษาหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยเป็นการหารือทางโทรศัพท์ จำนวนประมาณ ๑,๖๐๐ ราย เป็นการหารือทางเว็บไซต์ จำนวน ๘๙ เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล การขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ การสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง การกระทำผิดทางอาญา หรือทางวินัย การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิของคนต่างด้าว การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ฯลฯ และเป็นหนังสือขอหารือจากหน่วยงานของรัฐ จำนวน ๒๒ เรื่อง ซึ่งมีประเด็นหารือสำคัญที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการตอบข้อหาหรือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะการปฏิบัติแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนของแพทยสภา

ผู้หารือ แพทยสภา

ประเด็น แพทยสภาขอหารือ กรณีมีผู้ร้องเรียนต่อแพทยสภาเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทย์ เกี่ยวกับการดูแลรักษาผู้ป่วยซึ่งต่อมาได้เสียชีวิต โดยคณะกรรมการแพทยสภาได้พิจารณาข้อร้องเรียนดังกล่าวแล้ว มีมติยกข้อกล่าวหาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องเรียนทราบ ต่อมาผู้ร้องเรียนได้มีหนังสือขอรายงานการสอบสวนทั้งหมด แพทยสภาจึงหารือแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนทางด้านจริยธรรม ตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานการสอบสวนเรื่องร้องเรียนทางด้านจริยธรรมของแพทยสภาที่ผู้ร้องเรียนร้องขอ สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับรายงานกระบวนการพิจารณา วิธีการพิจารณา ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนทางด้านจริยธรรมของแพทยสภา เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ และสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เพียงใด นั้น คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่า รายงานกระบวนการพิจารณา วิธีการพิจารณา ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนทางด้านจริยธรรมของแพทยสภาเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่มีหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวน ดังนั้น จึงมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่แพทยสภาจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ร้องเรียนหรือไม่ เป็นเรื่องที่แพทยสภาจะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในข้อยกเว้นที่จะไม่เปิดเผยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ หรือไม่ หากไม่อยู่ในข้อยกเว้นดังกล่าว แพทยสภาต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ต่อไป

๒. เอกสารที่เป็นส่วนประกอบของรายงานกระบวนการพิจารณา เช่น เวชระเบียนประวัติผู้ป่วย และความเห็นของแพทย์ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ และสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เพียงใด นั้น คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่า เอกสารที่เป็นส่วนประกอบของรายงานกระบวนการพิจารณา เช่น เวชระเบียน ประวัติผู้ป่วย และความเห็นของแพทย์ที่ปรากฏในเวชระเบียนของผู้ป่วย เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ป่วย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องเรียนเป็นบิดาของผู้เสียชีวิต ผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สามารถใช้สิทธิแทนผู้เสียชีวิตซึ่งเป็นบุตรสาว ในการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวตามคำร้องขอได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกฎกระทรวง(ฉบับที่ ๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๐ แพทย์สภาจึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนผู้ป่วยและความเห็นของแพทย์ในการรักษาพยาบาลของผู้เสียชีวิตแก่ผู้ร้องเรียนได้

เรื่องหรือของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง จังหวัดมหาสารคาม

ประเด็น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง ขอรื้อกรณีที่ต้องการจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินของประชาชนที่ได้ยื่นชำระภาษีกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ และหากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางจะสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระเงินค่าภาษีของประชาชนต่อสาธารณะได้หรือไม่อย่างไร

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการชำระเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงให้เห็นถึงการครอบครองที่ดินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ซึ่งเป็นการแสดงฐานะการเงินได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางต้องให้ความคุ้มครองตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจแสดงเป็นบัญชีรายชื่อผู้ชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางโดยไม่ต้องระบุข้อมูลที่เป็นรายละเอียดอันจะเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ก็อาจกระทำได้หรือหากเจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเป็นหนังสือ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางก็สามารถนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาเผยแพร่ต่อสาธารณะได้ด้วย

เรื่องหรือของ กระทรวงการต่างประเทศ

ประเด็น กระทรวงการต่างประเทศแจ้งว่าได้รับหนังสือจากสถานเอกอัครราชทูตตุรกี ขอรื้อข้อมูลกฎหมายและแนวทางปฏิบัติของประเทศไทยเกี่ยวกับสิทธิของคนต่างด้าวในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาให้สิทธิดังกล่าวต่อบุคคลสัญชาติอื่นที่พำนักอาศัยอยู่ในประเทศตุรกี ทั้งนี้ประเทศตุรกีมีกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งบัญญัติ ให้สิทธิแก่คนต่างด้าวที่พำนักอาศัยอยู่ในประเทศตุรกีสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตนได้บนพื้นฐานของหลักต่างตอบแทน

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. “คนต่างด้าว” ตามนิยามความหมายตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย... หากคนต่างด้าวมิถิ่นที่อยู่ใน (ซึ่งพิจารณาตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒) ในประเทศไทย ก็สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้ รวมถึงการได้รับความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและสิทธิในการตรวจดูข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนเองได้

๒. ประเด็นเกี่ยวกับกฎกระทรวงที่จะกำหนดการใช้สิทธิของคนต่างด้าวนั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เช่น การสามารถใช้สิทธิได้ตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้ โดยเฉพาะไว้แล้ว การให้สิทธิแก่คนไทยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประเทศดังกล่าว (หลักต่างตอบแทน) เช่นกัน เพื่อกำหนดเป็นกฎกระทรวงดังกล่าวต่อไป

๓. เมื่อยังไม่มีกฎกระทรวงเกี่ยวกับสิทธิของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๙ วรรค ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เป็นดุลยพินิจของหน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ที่จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหรือไม่ ตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นดุลยพินิจของหน่วยงานรัฐในการดำเนินการอยู่แล้วตามความชอบและด้วยเหตุผลอันเป็นธรรม

เรื่องหรือของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)

ประเด็น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอรื้อหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งโครงการหรือกิจการ

ที่ต้องจัดทำรายงานดังกล่าว ได้เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบและพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานฯ เพื่อนำเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณา ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อหน่วยงานหรือประชาชนที่มาร้องขอได้เพียงใด

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจัดทำโดยโครงการของเอกชนหรือโครงการที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือโครงการของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และโครงการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หากมาอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งประชาชนมีสิทธิขอเข้าตรวจดูได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒. หากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๑ อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น ยังไม่มีการพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจมีคำสั่งเปิดเผยหรือมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้ ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่หากปฏิเสธก็ต้องแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ตามกฎหมายด้วย อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจปิดลับหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะมีผลกระทบเสียหายในการแข่งขันทางธุรกิจหรือการค้าได้

๓. คณะอนุกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นจนเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์แล้ว มีการกำหนดให้เก็บไว้ในห้องสมุดของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้หน่วยงานหรือประชาชนเข้าค้นคว้าตรวจดูได้ และเมื่อพิจารณาประโยชน์สาธารณะของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญในการพิจารณาใช้ดุลพินิจที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอยู่ระหว่างการพิจารณาข้อเสนอขององค์การภาคี รวม ๓๖ องค์การ โดยสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ซึ่งได้เสนอให้มีการกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เช่น รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายงานการตรวจมลพิษและมลภาวะต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐ สัญญาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากผลการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในเรื่องนี้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวควรเป็นข้อมูลสาธารณะที่ประชาชนควรเข้าถึงได้โดยสะดวกและไม่ต้องร้องขอ ก็จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวจัดข้อมูลนั้นไว้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้นๆ ต่อไป

ด้านการดำเนินการเรื่องอุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๑. การคุ้มครองสิทธิอุทธรณ์ของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

การดำเนินการเรื่องอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกระบวนการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการรับรู้หรือได้รับข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งปฏิเสธคำขอข้อมูลข่าวสารของประชาชน ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕ วรรคสี่ กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธของ หน่วยงานของรัฐได้ ๓ กรณี คือ

- (๑) คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕
- (๒) คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗
- (๓) คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ทั้งนี้ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) มีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำอุทธรณ์เบื้องต้นเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขา เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ปัจจุบันคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีด้วยกัน ๕ สาขา ดังนี้

- ๑. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข
- ๒. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ
- ๓. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร
- ๔. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
- ๕. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย

๒. ผลการดำเนินการเรื่องอุทธรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ (๑ มกราคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑)

๒.๑ การใช้สิทธิอุทธรณ์ของประชาชน

ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ - ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการได้รับคำอุทธรณ์ของประชาชน และพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารสาขาต่างๆ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งสิ้น ๑๙๐ เรื่อง ซึ่งจำนวนเรื่องอุทธรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีจำนวน เรื่องใกล้เคียงกับปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีจำนวน ๑๙๓ เรื่อง

ตารางแสดงจำนวนอุทธรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - พ.ศ. ๒๕๕๑

ปี	๒๕๔๖	๒๕๔๗	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑
จำนวนเรื่องอุทธรณ์	๑๕๑	๑๘๖	๑๖๘	๑๕๓	๑๙๓	๑๙๐

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลสถิติของปี พ.ศ. ๒๕๕๑ กับสถิติของเรื่องอุทธรณ์ย้อนหลัง ๕ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) พบว่าการใช้สิทธิอุทธรณ์ของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีแนวโน้มสูงขึ้น

๒.๒ การดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- ผลการดำเนินการเรื่องอุทธรณ์เป็นที่ยุติ
ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์เป็นที่ยุติ รวมทั้งสิ้น ๑๖๐ เรื่อง โดยมีคำวินิจฉัยทั้งสิ้น ๑๕๖ คำวินิจฉัย และมีคำสั่งให้ยุติเรื่องอื่นเนื่องจากผู้อุทธรณ์ขอถอนเรื่อง หรือหน่วยงานยอมเปิดเผยก่อนที่จะมีคำวินิจฉัย เป็นจำนวน ๔ คำสั่ง

- ผลการพิจารณาวินิจฉัย และการวิเคราะห์ข้อมูล
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยรวม ๘๖ คำวินิจฉัย คิดเป็นร้อยละ ๕๕ ของเรื่องที่ได้มีคำวินิจฉัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ๗๐ คำวินิจฉัย คิดเป็นร้อยละ ๔๕ ของเรื่องที่ได้มีคำวินิจฉัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๑

ตารางแสดงแสดงคำวินิจฉัยจำแนกตามรายสาขา

กวน. สาขาต่าง ๆ	คำวินิจฉัย (เรื่อง)	ผลการพิจารณา	
		เปิดเผย	ยกอุทธรณ์
๑. สาขาการแพทย์และสาธารณสุข	-	-	-
๒. สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ	-	-	-
๓. สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร	๕	๔	๑
๔. สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ	๒	๒	-
๕. สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย	๑๔๙	๘๐	๖๙
รวม	๑๕๖	๘๖	๗๐

เมื่อพิจารณาสรุปภาพรวมของคำวินิจฉัยทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ถึงร้อยละ ๔๕ ของเรื่องที่วินิจฉัย สรุปผลภาพรวมดังกล่าววิเคราะห์ได้ว่า ปัจจุบันหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นมีความรู้ ความเข้าใจในการให้ความคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ สามารถใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันได้เป็นอย่างดี ข้อมูลข่าวสารจำนวนมากที่สมควรให้เปิดเผย หน่วยงานของรัฐก็ดำเนินการเปิดเผยไปในขั้นต้นภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ของกฎหมาย ทำให้เรื่องอุทธรณ์ของประชาชนอันเกิดจากกรณีที่หน่วยงานของรัฐใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรลดจำนวนลงมาก เป็นการช่วยลดภาระงานวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเรื่องอุทธรณ์กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีความจำเป็นโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะต้องปกปิดข้อมูลข่าวสารไว้เพื่อการบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อการคุ้มครองรักษาประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนไปพร้อมกัน หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบสามารถให้เหตุผลที่มีน้ำหนักให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรับฟังได้ ส่งผลให้เชื่อได้ว่าการยกอุทธรณ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับจำนวนเรื่อง que เข้าสู่กระบวนการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดแล้วในปี ๒๕๕๑ จำแนกเป็นประเภทเรื่องต่าง ๆ ได้ดังนี้

ลำดับ	ประเภทเรื่องอุทธรณ์	จำนวนเรื่อง	คิดเป็นร้อยละ
๑.	การดำเนินการทางวินัย	๕๑	๓๓ %
๒	การจัดซื้อจัดจ้าง	๑๑	๗ %

ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ร้องเรียนแม้จะมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย แต่เมื่อพิจารณาซึ่งน้ำหนักเปรียบเทียบกับส่วนได้เสียของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว การเปิดเผยย่อมกระทบต่อชื่อเสียงของผู้ถูกกล่าวหามากกว่า

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางด้านสำนวนคดี

สำนวนคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนคดี ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ พนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี การเปิดเผย ย่อมจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางคดีเสื่อมประสิทธิภาพหรืออาจไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิในที่ดิน

การเปิดเผยหนังสือแสดงกรรมสิทธิในที่ดิน ได้แก่ โฉนดที่ดิน น.ส. ๓ ก และ ส.ค. ๑ เป็นต้น โดยผู้ขอไม่มีเหตุจำเป็นอันสมควร ไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย ถือได้ว่าเป็นการรบกวน รุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การเปิดเผยชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ไม่รวมถึงข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเฉพาะตัวของบุคคลนั้น ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานจะต้องให้ความคุ้มครองความเป็นส่วนบุคคล การเปิดเผยเพียงชื่อดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นการรุกรล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเพื่อการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการโยกย้าย แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งบันทึกชี้แจงแสดงเหตุผลความจำเป็นในการแต่งตั้งโยกย้าย ไม่เป็นความเห็นภายในหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีค่าส่งให้เปิดเผยได้ โดยเฉพาะเปิดเผยให้กับผู้ขอที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการดังกล่าว เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการใช้ดุลพินิจของผู้เกี่ยวข้อง

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ประกันตน

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกันตนที่อยู่ในความคุ้มครองของสำนักงานประกันสังคมให้กับเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกค้า และจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างทำให้ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ อีกทั้งยังทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานที่สนับสนุนการติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ ส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ หากเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการวางระบบประกันชำระหนี้ หรือดำเนินการบังคับชำระได้ ก็ไม่มีเหตุจำเป็นให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในระบบประกันสังคม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สำคัญเกี่ยวกับกรณีหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒

กรณีการรถไฟแห่งประเทศไทยฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒ โดยไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในกำหนดระยะเวลา ๗ วันนับแต่ได้รับทราบคำวินิจฉัย

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ความเป็นมาเบื้องต้นสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์คือ บริษัททวิลาวิศน์ จำกัด ใช้สิทธิขอให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาโครงการพัฒนาที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย แต่การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า “ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นความเห็นภายในของการรถไฟแห่งประเทศไทยในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินการของการรถไฟแห่งประเทศไทย และอาจกระทบส่วนได้เสียของบริษัท เจ. เจ. มอลล์ จำกัด” ผู้อุทธรณ์

จึงใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วินิจฉัยให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานสรุปผลการพิจารณาการประกวดราคา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคา

๑.๓ เมื่อการรถไฟแห่งประเทศไทยได้รับทราบคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แล้วก็ได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าวภายในระยะเวลา ๗ วัน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่กำหนดไว้

๑.๔ ต่อมาการรถไฟแห่งประเทศไทยยื่นฟ้องคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๑) ต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ เพื่อขอให้คำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าว

๒. การพิจารณาคดีของศาลปกครอง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา การรถไฟแห่งประเทศไทยจึงอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น โดยศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองต้องเป็นผู้ได้รับหรืออาจได้รับความเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ แต่กรณีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดี (การรถไฟแห่งประเทศไทย) ใช้อำนาจวินิจฉัยตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี (กวด.) จึงเป็นการควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐชั้นต้น ผลของคำวินิจฉัยย่อมเป็นที่สุดและผูกพันผู้ฟ้องคดีที่จะต้องปฏิบัติตาม (คำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๙/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๙๕/๒๕๕๔)

เมื่อการรถไฟแห่งประเทศไทยได้รับทราบคำสั่งศาลปกครองสูงสุดแล้ว จึงได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยครบถ้วน

๓. การดำเนินการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.)

๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.) ได้รายงานความคืบหน้ากรณีการรถไฟแห่งประเทศไทยให้ที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทราบมาโดยลำดับ และเมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเป็นที่ยุติแล้ว สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจึงได้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔ ว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีสถานะเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมเป็นที่สุดตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผูกพันหน่วยงานของรัฐที่ต้องปฏิบัติตาม คำวินิจฉัยโดยไม่อาจโต้แย้งหรือฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ และแม้ว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาไว้แล้วก็ตาม ก็ไม่อาจถือเป็นหลักประกันหรือไม่อาจสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนได้ชัดเจนว่า การฟ้องคดีต่อศาลปกครองในทำนองเดียวกันนี้จะไม่เกิดขึ้นอีก หากยอมให้หน่วยงานของรัฐยกข้อโต้แย้งพร้อมเหตุผลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไปฟ้องต่อศาลปกครองได้ ย่อมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจึงเสนอขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณามาตรการและแนวทางปฏิบัติต่อกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย และยกเรื่องไปฟ้องศาลปกครองเพื่อให้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

ที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้วให้ถือกรณีของการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นบรรทัดฐาน พร้อมทั้งได้มีมติให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีมติห้ามหน่วยงานของรัฐฟ้องคดีเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัย

ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อศาลปกครองในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนผู้ใช้สิทธิอุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้กรณีเช่น การรถไฟแห่งประเทศไทยฟ้องเป็นคดีปกครองเกิดขึ้นได้อีก ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๓.๒ ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้พิจารณารายงานสรุปของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ กรณีการรถไฟแห่งประเทศไทยอีกครั้ง กรณีไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำวินิจฉัย ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาทางเลือกเพื่อให้มีการดำเนินการ ดังนี้

๓.๒.๑ ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง กรณีการรถไฟแห่งประเทศไทยฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี หรือ

๓.๒.๒ ให้อยู่ดีเรื่องกรณีการรถไฟแห่งประเทศไทย เนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทยมีเหตุอันสมควรที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยภายใน ๗ วัน นับแต่ได้ทราบคำวินิจฉัย

โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในฐานะฝ่ายเลขานุการฯ เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ใช้สิทธิฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัย ฝ่ายเลขานุการฯ จึงเห็นว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ใช้สิทธิตามช่องทางกระบวนการยุติธรรมอันสมควร ซึ่งในขณะนั้นไม่ปรากฏว่ามีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้ถือปฏิบัติ

เมื่อการรถไฟแห่งประเทศไทยยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้เพิกถอนคำวินิจฉัย กรณีของการรถไฟแห่งประเทศไทยจึงเป็นคดีแรกที่ศาลปกครองได้พิจารณาและมีคำสั่งอันเป็นที่สุด จึงอาจถือได้ว่าการกระทำของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยมิได้มีเจตนาอันไม่ชอบเพื่อฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒ ดังนั้นการที่การรถไฟแห่งประเทศไทยฟ้องกระบวนการยุติธรรมทางศาลโดยยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีดังกล่าวข้างต้นจึงพอเข้าใจได้ว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยมีเหตุอันสมควรให้ชะลอการเปิดเผยคำวินิจฉัยที่ สค ๑๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ไว้ก่อนได้

ที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นเป็นสองแนวทาง คือ

(๑) นายกิตติศักดิ์ ปราบัติ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีความเห็นว่า กรณีที่การรถไฟแห่งประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่ สค ๑๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒ ที่ลงมติเห็นชอบแนวทางการดำเนินการในการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเคร่งครัดภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย เมื่อการรถไฟแห่งประเทศไทยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ย่อมมีความผิดทางวินัย

(๒) กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการโดยตำแหน่งจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางจริยา เจียมวิจิตร) มีความเห็นว่า การที่การรถไฟแห่งประเทศไทยได้แย้งการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยการให้สิทธิฟ้องต่อศาลปกครอง ด้วยเข้าใจโดยสุจริตว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยมีสิทธิจะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ถือว่าการฟ้องคดีของการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นการกระทำโดยสุจริต มิได้จงใจฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และภายหลังที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งวินิจฉัยเป็นที่สุดแล้ว การรถไฟแห่งประเทศไทยก็ได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งสงวนสิทธิเพื่อขอลงมติส่วนตนต่อที่ประชุมว่าไม่เห็นด้วยในกรณีนี้ หากมีมติให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับการรถไฟแห่งประเทศไทยต่อไป

อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมได้มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ดำเนินการสรุปข้อเท็จจริงกรณีนี้แจ้งต่อกระทรวงคมนาคมให้พิจารณาดำเนินการกับการรถไฟแห่งประเทศไทยต่อไป

๔. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการณีของการรถไฟแห่งประเทศไทย

นับแต่ที่ได้มีคำพิพากษาของศาลปกครองกรณีของการรถไฟแห่งประเทศไทย และคณะรัฐมนตรีมีมติ

ห้ามฟ้องคดีปกครองเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัยแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่าจนถึงปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานของรัฐแห่งใดกระทำการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒ ดังกล่าวโดยไม่ชอบเกิดขึ้นอีก

๕. บทสรุปเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานของรัฐ

๕.๑ กรณีของการรณไฟแห่งประเทศไทย เป็นกรณีตัวอย่างที่สำคัญนำไปสู่การสร้างแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนให้แก่หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยถือปฏิบัติได้เป็นอย่างดี หากต่อไปการรณไฟแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นใดไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยภายในระยะเวลา ๗ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือพยายามยกเรื่องไปฟ้องศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัยอีก การกระทำดังกล่าวย่อมถือได้ว่ามีเจตนาฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒ โดยชัดแจ้ง ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีหน้าที่สอดส่อง ดูแล ให้ผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการตามระเบียบกฎหมายโดยเคร่งครัดต่อไป

๕.๒ แม้ว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีปกครองเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอีก อีกทั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีการเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่หน่วยงานของรัฐอย่างต่อเนื่องโดยการอบรม สัมมนา รวมถึงมีหนังสือตอบข้อหารือ แจ้างแนวทางปฏิบัติและคำวินิจฉัยอย่างเป็นทางการและแจ้งผ่านทางสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี แต่ก็ยังมีหน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับหลักการคุ้มครองสิทธิรับรู้ของประชาชน

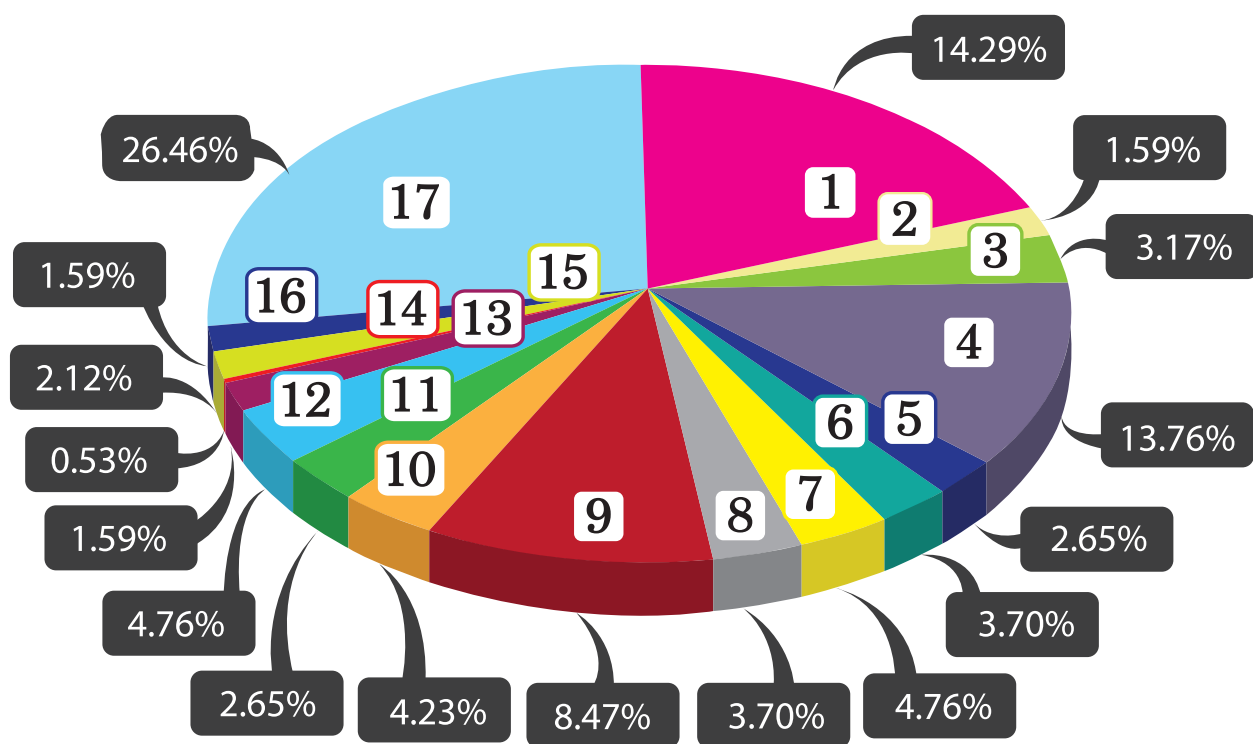
หน่วยงานของรัฐที่ไม่เข้าใจหลักการและกลไกการคุ้มครองสิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้พยายามมีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอความเห็นฯ สมควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ เสีย โดยให้เหตุผลว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและการบริหารงานของราชการของหน่วยงาน ในประเด็นนี้พิเคราะห์ได้ว่าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยังไม่เข้าใจหลักสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ ได้บัญญัติไว้ และไม่ให้ความสำคัญต่อกระบวนการคุ้มครองสิทธิรับรู้ตามกฎหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่พยายามศึกษาทำความเข้าใจให้่องแท้ในสาระสำคัญและวัตถุประสงค์ของมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมถึงไม่ได้ตรวจสอบแนวคำพิพากษาของศาลปกครองที่ได้วินิจฉัยกรณีที่เป็นปัญหานั้นเองเดียวกันเป็นที่ยุติและถือเป็นบรรทัดฐานไว้แล้ว ก่อนที่จะจัดทำความเห็นเพื่อเสนอให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ในเรื่องนี้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ในฐานะประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ยืนยันให้คงมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ ไว้ต่อไป

ตารางแสดงจำนวนเรื่องอุทธรณ์จำแนกตามหน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรม ปี 2551

หน่วยงาน	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	รวม	%
1. ส่วนราชการอิสระ	0	5	3	2	2	3	2	1	2	0	4	3	27	14.29
2. สำนักนายกรัฐมนตรี	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	3	1.59
3. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	1	0	1	3	0	0	1	0	0	0	0	0	6	3.17
4. กระทรวงศึกษาธิการ	5	6	0	0	3	1	3	1	1	1	3	2	26	13.76
5. กระทรวงคมนาคม	1	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	1	5	2.65
6. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1	0	1	3	1	0	0	0	0	1	0	0	7	3.70
7. กระทรวงสาธารณสุข	1	0	1	1	0	0	0	1	2	1	0	2	9	4.76
8. กระทรวงมหาดไทย	0	1	0	1	0	1	2	1	1	0	0	0	7	3.70
9. กระทรวงการคลัง	0	3	1	0	1	1	0	0	1	2	7	0	16	8.47
10. กระทรวงยุติธรรม	0	3	0	2	0	0	1	1	0	1	0	0	8	4.23
11. กระทรวงมหาดมั่งคั่งและความมั่นคงของมนุษย์	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	2.65
12. กระทรวงแรงงาน	0	0	1	3	0	1	3	0	1	0	0	0	9	4.76
13. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0	0	0	2	0	1	0	0	0	0	0	0	3	1.59
14. กระทรวงอุตสาหกรรม	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0.53
15. หน่วยงานราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงหรือทบวง	2	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	4	2.12
16. หน่วยงานการบริหารส่วนภูมิภาค	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3	1.59
17. หน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่น	4	2	1	4	6	5	7	3	4	4	6	4	50	26.46
รวม	16	25	11	22	14	15	19	10	13	10	21	13	189	100.00

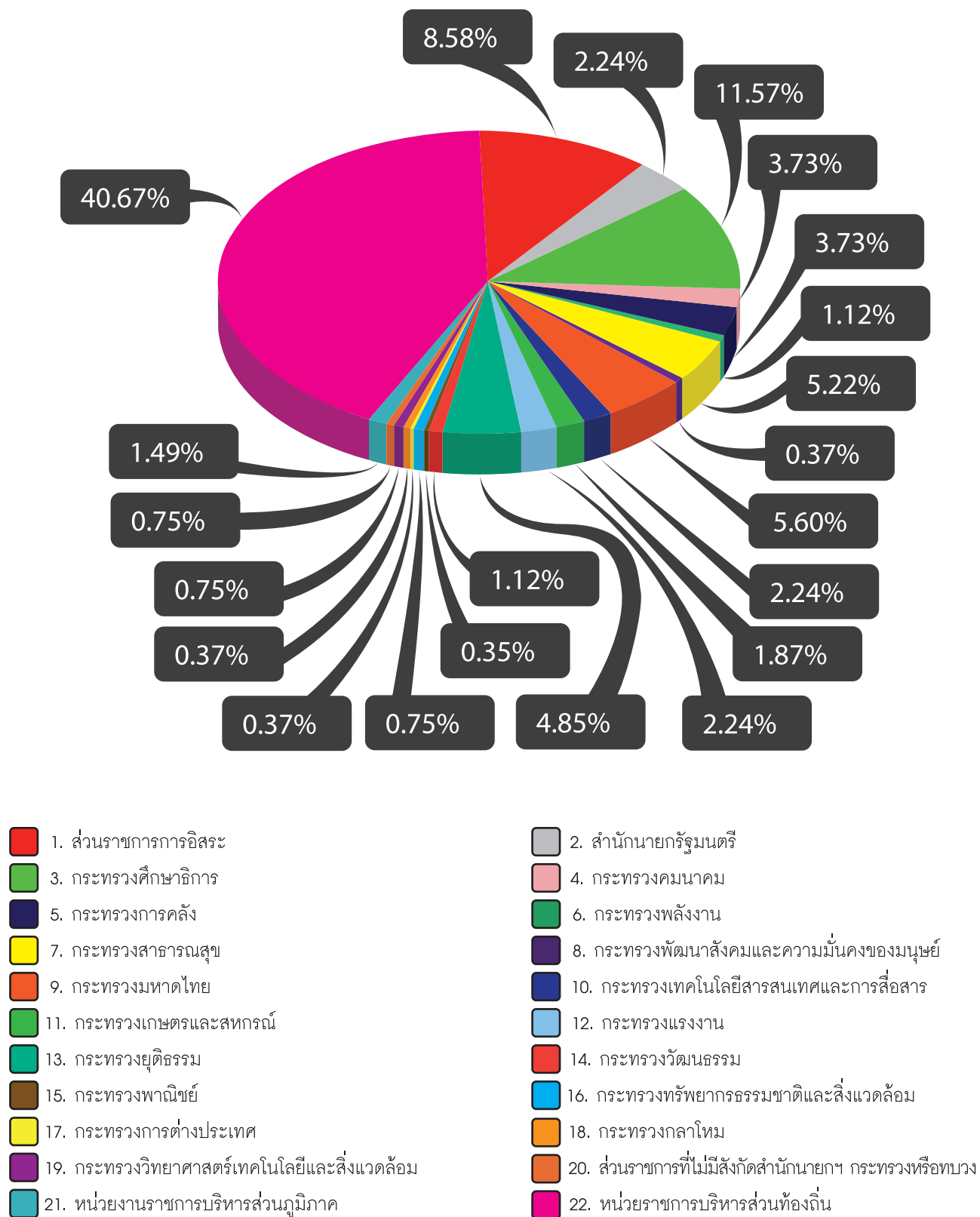
เรื่องอุทธรณ์จำแนกตามหน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรม ปี 2551

1. ส่วนราชการการอิสระ	2. สำนักนายกรัฐมนตรี
3. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	4. กระทรวงศึกษาธิการ
5. กระทรวงคมนาคม	6. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
7. กระทรวงสาธารณสุข	8. กระทรวงมหาดไทย
9. กระทรวงการคลัง	10. กระทรวงยุติธรรม
11. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	12. กระทรวงแรงงาน
13. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	14. กระทรวงอุตสาหกรรม
15. หน่วยงานราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง	16. หน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาค
17. หน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่น	

ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551

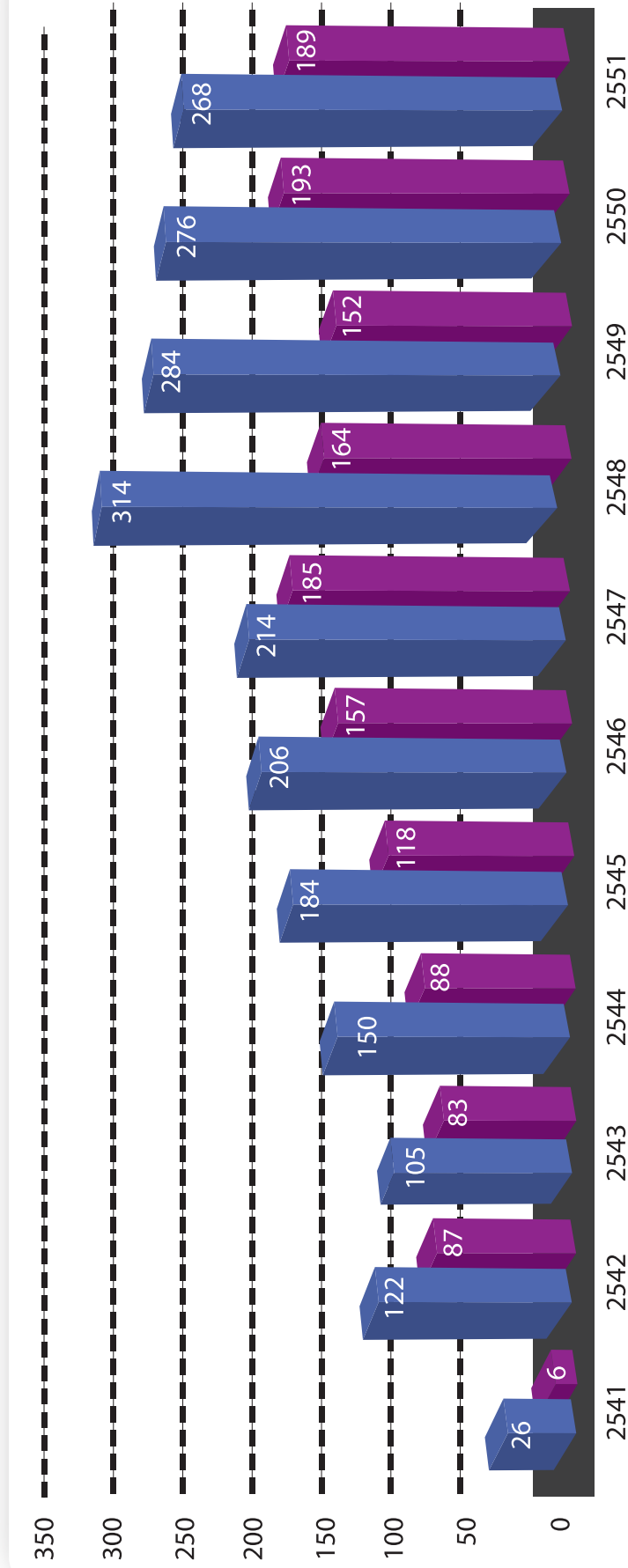
เรื่องร้องเรียนจำแนกตามหน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรม ปี 2551

ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551

แผนภูมิแสดงจำนวนเรื่องร้องเรียน-อุทธรณ์ ปี 2541- 2551

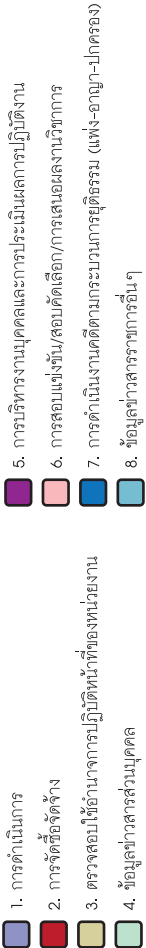
■ ร้องเรียน ■ อุทธรณ์

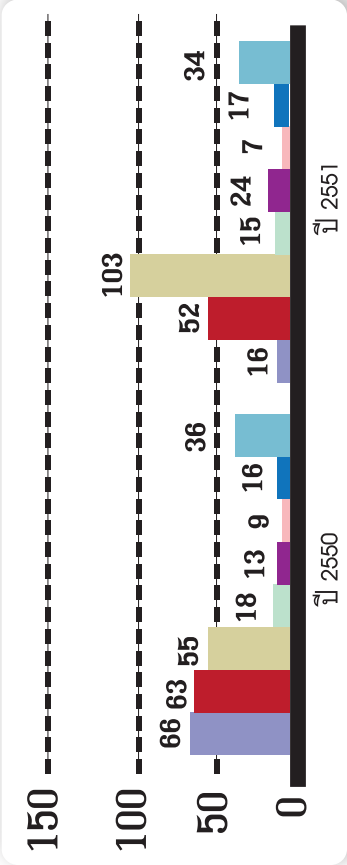
หมายเหตุ: สถิติการร้องเรียน-อุทธรณ์ ปี 2551 ตั้งแต่เดือนมกราคม - เดือนธันวาคม

สถิติประเภทเรื่องแยกตามรายปี

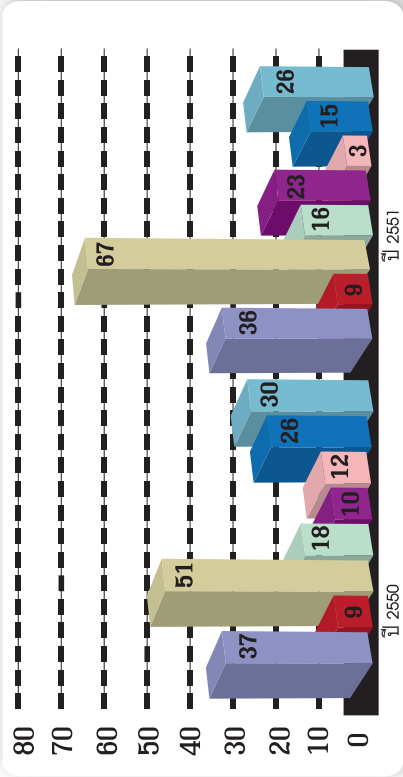
ประเภทเรื่อง	ปี 2545		ปี 2546		ปี 2547		ปี 2548		ปี 2549		ปี 2550		ปี 2551	
	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์
1. การดำเนินทางวินัย	13	9	13	20	27	40	26	53	21	33	66	37	16	36
2. การจัดซื้อจัดจ้าง	71	14	47	7	43	27	75	20	79	16	63	9	52	9
3. การตรวจสอบใช้อำนาจการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน	24	49	42	50	67	46	99	36	76	41	55	51	103	67
4. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล	4	6	6	13	14	22	18	14	17	12	18	18	15	10
5. การบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	32	2	18	6	6	18	28	8	18	12	13	10	24	23
6. การสอบแข่งขัน/สอบคัดเลือก/การเสนอผลงานวิชาการ	5	14	5	7	4	10	7	3	17	5	9	12	7	3
7. การดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม (แพ่ง-อาญา-ปกครอง)	16	13	23	20	12	12	34	16	16	21	16	26	17	15
8. ข้อมูลข่าวสารราชการอื่นๆ	19	11	52	28	41	10	27	14	40	12	36	30	34	26
รวม	184	118	206	151	214	185	314	164	284	152	276	193	268	189

แผนภูมิแสดงสถิติประเภทเรื่องแยกตามรายปี เรื่องร้องเรียน

แผนภูมิแสดงสถิติประเภทเรื่องแยกตามรายปี เรื่องอุทธรณ์

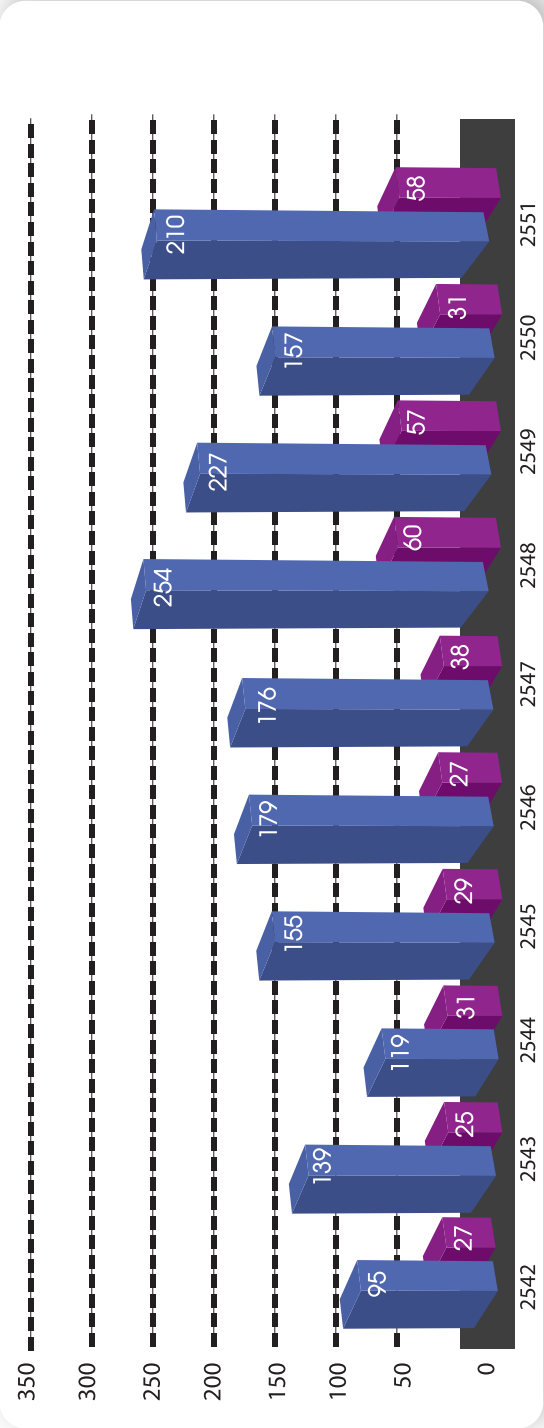

สถิติเพศแยกตามรายปี

ปี พ.ศ.											
เพศ	ปี 2542	ปี 2543	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	
ร้องเรียน	95	70	139	69	119	71	155	101	129	176	152
ชาย	27	17	25	14	31	17	29	17	29	27	37
หญิง	122	87	164	83	150	88	184	118	206	151	189
รวม											

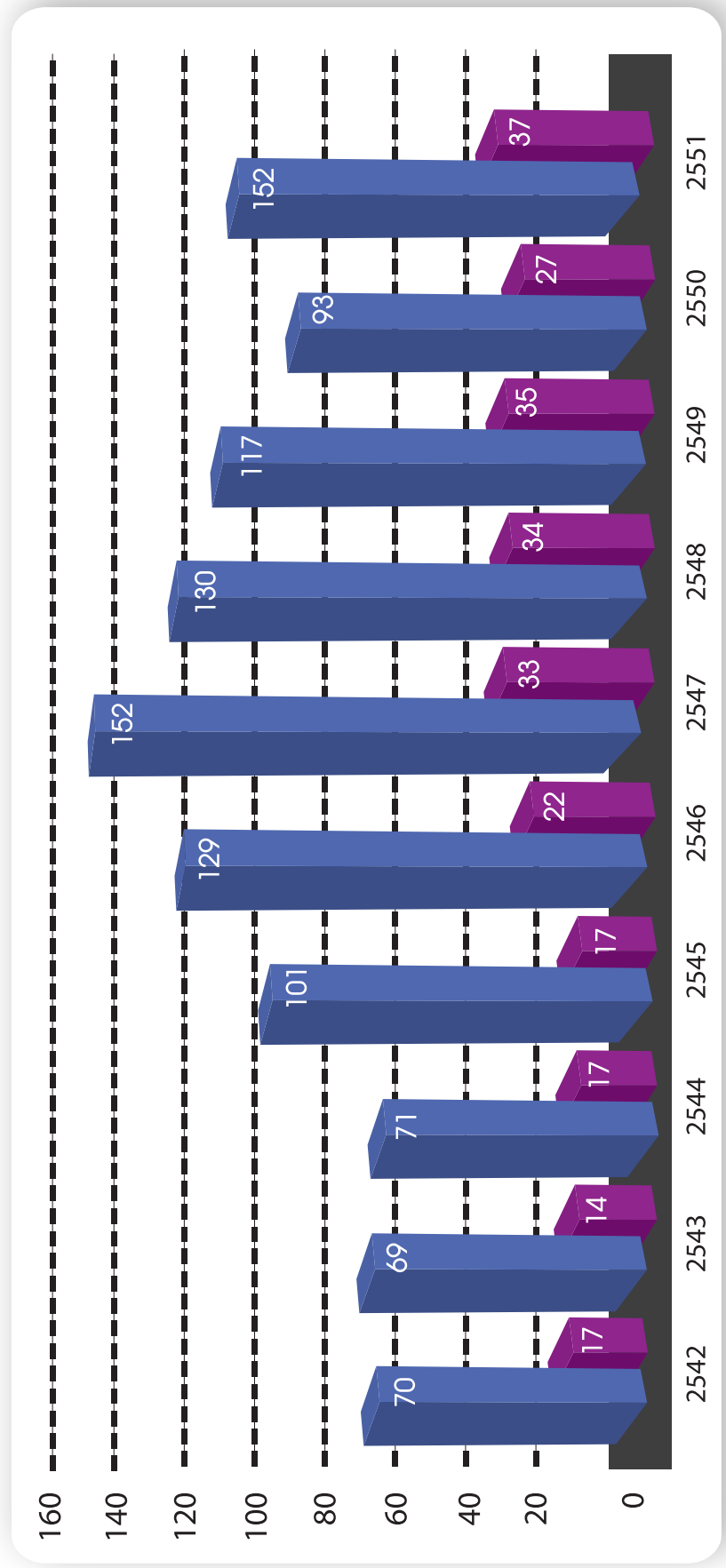
แผนภูมิแสดงสถิติเพศแยกตามรายปี เรื่องร้องเรียน

ชาย หญิง

แผนภูมิแสดงสถิติแยกตามรายปี เรื่องอุทธรณ์

ขาย ห้าง

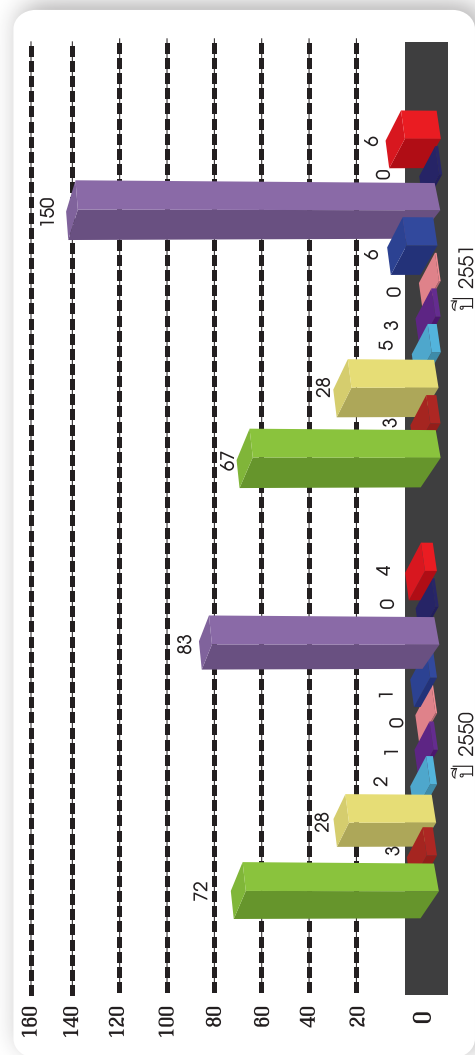

สถิติเพศแยกตามรายปี

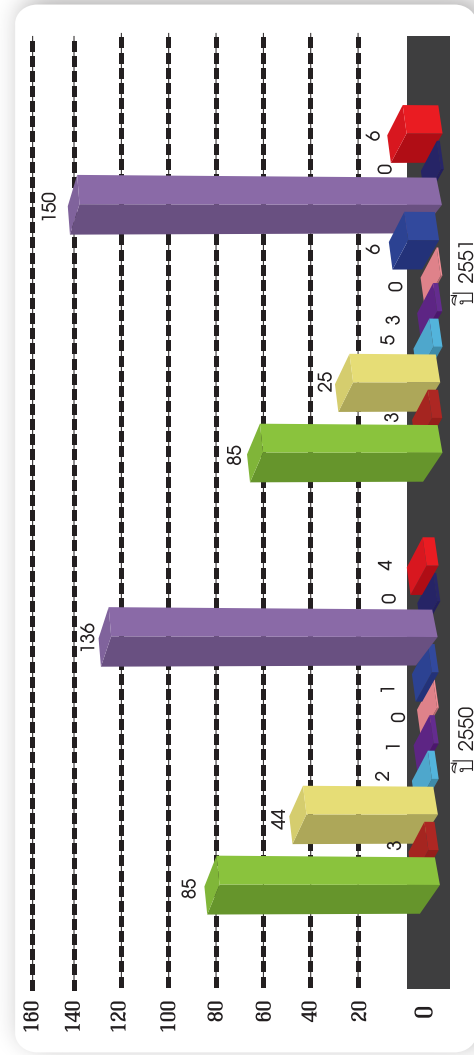
ลำดับที่	ประเภทอาชีพ	ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		ปี 2545		ปี 2546		ปี 2547		ปี 2548		ปี 2549		ปี 2550		ปี 2551	
		ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์	ร้องเรียน	อุทธรณ์
1	เจ้าหน้าที่ของรัฐ	26	28	74	37	52	44	66	45	82	55	74	68	100	73	82	67	85	72	67	87
2	นักหนังสือพิมพ์	7	17	8	3	3	4	7	6	4	6	12	6	16	1	12	6	3	3	3	0
3	นักธุรกิจ/พนักงานบริษัท	35	8	33	24	44	16	39	25	32	20	25	33	52	23	54	18	44	28	28	20
4	นักเรียน/นักศึกษา	3	4	0	0	0	0	2	1	0	0	1	0	2	1	11	3	2	2	5	0
5	NGO	2	2	4	2	2	1	2	2	1	0	1	0	3	0	0	0	1	0	3	0
6	มูลนิธิ	1	0	0	2	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7	นักการเมือง	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	0	2	0	2	0	1	1	6	6
8	ประชาชนทั่วไป	38	21	41	13	45	19	67	35	85	65	94	74	125	59	121	58	136	83	150	73
9	ศาล	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
10	อื่นๆ	10	6	4	2	2	2	1	2	1	4	7	4	14	6	2	0	4	4	6	3
	รวม	122	87	164	83	150	88	184	118	206	151	214	185	314	164	284	152	276	193	268	189

หมายเหตุ: สถิติการร้องเรียน-อุทธรณ์ ปี 2551 ตั้งแต่เดือนมกราคม - เดือนธันวาคม

แผนภูมิแสดงสถิติอาชีพแยกตามรายปี เรื่องอุทธรณ์

แผนภูมิแสดงสถิติอาชีพแยกตามรายปี เรื่องร้องเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๔๓

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

ผู้อำนวยการสำนักงาน

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๗

ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลข่าวสาร

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๙๒๗๐

ฝ่ายบริหารทั่วไป

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๖๒

ส่วนนโยบายและวิเคราะห์

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๙๒๗๐

ส่วนงานวินิจัยยุทธวิธี

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๙

ส่วนดำเนินการเรื่องร้องเรียนและตอบข้อหารือ

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๑๓๖๖

ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๘๓

กลุ่มงานพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลข่าวสาร

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๐๑๓

หนังสือรายงานประจำปี ๒๕๕๑
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ISBN 978-616-7197-69-2

จำนวนพิมพ์ ๑,๐๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา

นางวนิดา สักการโกศล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะทำงานวิชาการ

ส่วนนโยบายและวิเคราะห์

ส่วนงานวินิจัยยุทธวิธี

ส่วนดำเนินการเรื่องร้องเรียนและตอบข้อหารือ

ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

กลุ่มงานพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลข่าวสาร

คณะทำงานพิสูจน์อักษรและรูปเล่ม

ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

จัดทำโดย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๘๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๔๓

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

พิมพ์ที่ บริษัทไพน์ พรินท์เทค จำกัด

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๓๕ ๒๙๑๔-๕

โทรสาร ๐ ๓๘๓๕ ๒๙๑๓